

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
В Л А Д А
05 Број: 011-353/2023
17. јануар 2023. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 17.01.2023

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
03	011-68/23		

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

БЕОГРАД

Влада, на основу члана 123. тачка 4. Устава Републике Србије и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 – пречишћен текст), подноси Народној скупштини Предлог закона о јавном тужилаштву, с предлогом да се узме у претрес.

За представника Владе у Народној скупштини одређена је Маја Поповић, министар правде, а за поверенике Владимир Винш, помоћник министра правде и Јован Ћосић, помоћник министра правде.

ПРЕДСЕДНИК

Ана Брнабић

4100323.004/13

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

Овим законом се уређује организација и надлежност јавног тужилаштва, услови, поступак за избор и престанак функције носиоца јавнотужилачке функције, права и дужности носиоца јавнотужилачке функције, вредновање рада главног јавног тужиоца и јавног тужиоца, дисциплинска одговорност носиоца јавнотужилачке функције, обављање послова управе у јавном тужилаштву и правосудне управе, обезбеђивање средстава за рад јавног тужилаштва и друга питања од значаја за рад јавног тужилаштва.

Јавно тужилаштво

Члан 2.

Јавно тужилаштво је јединствен и самосталан државни орган који гони учиниоце кривичних и других кажњивих дела и врши друге надлежности којима се штити јавни интерес одређен законом.

Јавно тужилаштво врши своје надлежности на основу Устава, потврђеног међународног уговора, закона, општеприхваћених правила међународног права и другог општег акта, донетог у складу са законом.

Оснивање и организација јавног тужилаштва

Члан 3.

Највише јавно тужилаштво у Републици Србији је Врховно јавно тужилаштво. Седиште Врховног јавног тужилаштва је у Београду.

Оснивање, седиште и подручје другог јавног тужилаштва уређују се посебним законом.

Функција и руковођење јавним тужилаштром

Члан 4.

Функцију јавног тужилаштва врше Врховни јавни тужилац, главни јавни тужилац и јавни тужилац.

Врховним јавним тужилаштром руководи Врховни јавни тужилац.

Јавним тужилаштром руководи главни јавни тужилац.

Врховни јавни тужилац и главни јавни тужилац у руковођењу јавним тужилаштром има хијерархијска овлашћења у односу на поступање нижег главног јавног тужиоца и јавног тужиоца у конкретном предмету.

Врховни јавни тужилац и главни јавни тужилац представљају јавно тужилаштво којим руководе.

Самосталност јавног тужилаштва

Члан 5.

Јавно тужилаштво је самостално у вршењу своје надлежности.

Нико изван јавног тужилаштва не може утицати на јавно тужилаштво и носиоца јавнотужилачке функције у поступању и одлучивању у поједином предмету.

Забрана непримереног утицаја

Члан 6.

Ради очувања ауторитета и непристрасности јавног тужилаштва забрањен је непримерени утицај на носиоца јавнотужилачке функције у вршењу јавнотужилачке функције, нарочито сваки облик претње и принуде према носиоцу јавнотужилачке функције, коришћење јавног положаја, медија и јавног иступања, којима се утиче на поступање јавног тужилаштва. Забрањен је и сваки други непримерени утицај на јавно тужилаштво, као и притисак на учесника у поступку пред јавним тужилаштром.

Под непримереним утицајем из става 1. овог члана не може се сматрати коришћење законом прописаних права учесника у поступку, извештавање о раду јавног тужилаштва у складу са прописима који уређују јавно информисање, као ни стручно анализирање поступања јавног тужилаштва.

Врховни јавни тужилац, главни јавни тужилац и јавни тужилац дужан је да одбије радњу која представља непримерен утицај на самосталност у раду јавног тужилаштва, као и да пријави такав утицај Високом савету тужилаштва.

Носилац јавнотужилачке функције може поднети захтев за заштиту од непримереног утицаја Високом савету тужилаштва.

Начин подношења и поступак по захтеву за заштиту од непримереног утицаја прописује се актом Високог савета тужилаштва.

Обележја јавног тужилаштва

Члан 7.

Јавно тужилаштво има печат који садржи назив и седиште јавног тужилаштва и назив и грб Републике Србије, у складу са посебним законом.

На згради јавног тужилаштва морају бити истакнути назив јавног тужилаштва, грб и застава Републике Србије.

Врховни јавни тужилац, главни јавни тужилац и јавни тужилац има службену легитимацију и значку коју користи у вршењу јавнотужилачке функције.

Образац, изглед и начин употребе службене легитимације и значке ближе се уређују актом о управи у јавном тужилаштру.

Службени језик и писмо

Члан 8.

У јавном тужилаштру у службеној употреби су српски језик и ћирилично писмо. Други језик и писмо употребљавају се у складу са законом.

Дужност достављања списа и обавештења јавном тужилаштру

Члан 9.

Суд, други орган Републике Србије, орган аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе, градске општине, ималац јавних овлашћења, правно и физичко лице дужни су да јавном тужилаштру на његов захтев, доставе спис и обавештење потребно за предузимање радње у складу са законом.

Ако је јавно тужилаштво везано законским роком за поступање, списи се достављају неодложно.

Јавно тужилаштво не може без законског овлашћења да захтева достављање списа и обавештења.

Дужност достављања података и пружања објашњења јавном тужилаштву

Члан 10.

Сви су дужни да јавном тужилаштву, на његов захтев, непосредно доставе податке и пруже објашњења која су му потребни за предузимање радње у складу са законом.

Јавно тужилаштво не може без законског овлашћења да захтева достављање података и пружање објашњења.

Јавно тужилаштво дужно је да прима поднесак и изјаву о стварима из своје надлежности, а може да тражи и допуну и објашњења у вези с примљеним поднеском и изјавом.

Обавештавање јавности

Члан 11.

Јавно тужилаштво обавештава јавност о стању криминалитета и другим појавама које запази у раду, у складу са законом и актом о управи у јавном тужилаштву.

Јавно тужилаштво може обавештавати јавност о поједином предмету у којем поступа у граници својих законом одређених овлашћења и у складу с интересом поступка, поштујући претпоставку невиности и водећи рачуна о заштити података о личности, приватности и достојанства учесника у поступку.

Принципи вршења јавнотужилачке функције

Члан 12.

Носилац јавнотужилачке функције дужан је да самостално, стручно, савесно, непристрасно, правично и без непотребног одлагања врши јавнотужилачку функцију, поштујући претпоставку невиности и права учесника у поступку, водећи рачуна о заштити људских права, а посебно о правима оштећеног и спречавању дискриминације по било ком основу.

II. УРЕЂЕЊЕ ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА

1. Врсте и однос јавних тужилаштава

Врсте јавних тужилаштава

Члан 13.

Јавно тужилаштво Републике Србије чине Врховно јавно тужилаштво, апелациона јавна тужилаштва, виша јавна тужилаштва, основна јавна тужилаштва и јавна тужилаштва посебне надлежности.

Јавна тужилаштва посебне надлежности су Јавно тужилаштво за организовани криминал и Јавно тужилаштво за ратне злочине. Законом се може основати и друго јавно тужилаштво посебне надлежности.

Врховно јавно тужилаштво, Јавно тужилаштво за организовани криминал и Јавно тужилаштво за ратне злочине оснивају се за територију Републике Србије.

Јавно тужилаштво за организовани криминал и Јавно тужилаштво за ратне злочине имају седиште у Београду.

Апелационо јавно тужилаштво оснива се за подручје апелационог суда.

Више јавно тужилаштво оснива се за подручје вишег суда

Основно јавно тужилаштво оснива се за подручје једног или више основних судова.

Оснивање, седиште и подручје апелационог, вишег и основног јавног тужилаштва уређују се посебним законом.

Јавно тужилаштво може имати одељење ван свог седишта, као и посебно одељење која се образује за гоњење одређеног кривичног дела, у складу са законом.

Јавно тужилаштво за организовани криминал може имати одељење ван свог седишта, у складу са посебним законом.

Однос јавних тужилаштава

Члан 14.

Основно јавно тужилаштво је ниже у односу на више јавно тужилаштво.

Више јавно тужилаштво је ниже у односу на апелационо јавно тужилаштво.

Јавно тужилаштво посебне надлежности и апелационо јавно тужилаштво је ниже у односу на Врховно јавно тужилаштво.

2. Хијерархијска овлашћења

Одговорност

Члан 15.

Главни јавни тужилац одговара за рад јавног тужилаштва и за свој рад Врховном јавном тужиоцу и непосредно вишем главном јавном тужиоцу у складу са законом.

Јавни тужилац одговара за свој рад главном јавном тужиоцу у складу са законом.

Опште обавезно упутство Врховног јавног тужиоца

Члан 16.

Врховни јавни тужилац издаје опште обавезно упутство за поступање сваког носиоца јавнотужилачке функције ради постизања законитости, делотворности и једнообразности у поступању.

Опште обавезно упутство Врховни јавни тужилац може да изда и на предлог колегијума Врховног јавног тужилаштва.

Опште обавезно упутство се објављује на интернет страници Врховног јавног тужилаштва, осим ако његово објављивање угрожава интересе националне безбедности.

Обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету

Члан 17.

Непосредно виши главни јавни тужилац може издати нижем главном јавном тужиоцу обавезно упутство за поступање у поједином предмету ако постоји сумња у ефикасност или законитост његовог поступања, односно поступања непосредно нижег јавног тужиоца. Врховни јавни тужилац може такво упутство издати сваком главном јавном тужиоцу.

Главни јавни тужилац може јавном тужиоцу издати обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету, ако постоји сумња у ефикасност или законитост његовог поступања или због спровођења упутства из става 1. овог члана.

Обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету издаје се у писменој форми и мора садржати разлог и образложење за његово издавање.

Изузетно од става 3. овог члана, Врховни јавни тужилац и главни јавни тужилац може да изда усмено обавезно упутство ако је неопходно ради предузимања радње која не трпи одлагање. У том случају, обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету у писменом облику доставља се у року од три дана од дана издавања усменог упутства.

Приговор

Члан 18.

Нижи главни јавни тужилац и јавни тужилац који сматра да је обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету незаконито или неосновано може изјавити приговор са образложењем комисији из члана 22. овог закона у року од три дана од дана пријема писменог упутства.

Приговор се подноси преко главног јавног тужиоца који је издао обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету и који је дужан да у року од три дана од дана пријема приговора преиспита обавезно упутство које је издао.

Главни јавни тужилац који је издао обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету може пре достављања приговора да донесе одлуку којом ставља ван снаге своје обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету.

Ако главни јавни тужилац не стави ван снаге своје обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету, дужан је да приговор достави комисији из члана 22. овог закона наредног радног дана после истека рока из става 2. овог члана.

Непоступање главног јавног тужиоца у року из става 4. овог члана сматра се дисциплинским прекршајем.

Главни јавни тужилац и јавни тужилац који је изјавио приговор дужан је да предузме радњу по обавезном упутству за рад и поступање у поједином предмету која не трпи одлагање.

Комисија из члана 22. овог закона дужна је да донесе образложену одлуку о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора, на седници која је затворена за јавност. Ако комисија не донесе одлуку о приговору у року, сматра се да је обавезно упутство за поступање у поједином предмету стављено ван снаге, што се евидентира у списима предмета.

Комисија из члана 22. овог закона може да одбаци приговор против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету као неблаговремен, усвоји приговор и укине обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету или одбије приговор као неоснован.

Ако комисија из члана 22. овог закона одбије приговор против обавезног упутства, главни јавни тужилац, односно јавни тужилац који је изјавио приговор, дужан је да поступи по обавезном упутству за рад и поступање у конкретном предмету.

Право на увид

Члан 19.

Обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету, приговор против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, акт главног јавног тужиоца о стављању ван снаге обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету и одлука комисије из члана 22. овог закона о приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету саставни су део јавнотужилачког списка.

Увид у акте из става 1. овог члана могу извршити учесници у поступку после правноснажног окончања поступка у којем је издато обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету.

Ограничење из става 2. овог члана не односи се на носиоце јавнотужилачке функције.

Деволуција

Члан 20.

Непосредно више јавно тужилаштво може ради ефикаснијег вођења поступка или због другог важног разлога, у конкретном предмету предузети сваку радњу за коју је овлашћено ниже јавно тужилаштво, на основу образложеног решења непосредно вишег главног јавног тужиоца (решење о деволуцији).

Нижи главни јавни тужилац који сматра да је решење непосредно вишег главног јавног тужиоца неосновано може изјавити приговор комисији из члана 22. овог закона у року од три дана од дана пријема решења. До доношења одлуке по приговору ниже јавно тужилаштво не може предузимати радње у предмету.

Приговор се подноси преко главног јавног тужиоца који је донео решење и који је дужан да у року од три дана од дана пријема приговора преиспита своје решење.

Главни јавни тужилац који је донео решење може пре достављања приговора да донесе одлуку којом ставља ван снаге своје решење.

Ако главни јавни тужилац не стави ван снаге своје решење у року из става 2. овог члана, дужан је да приговор достави комисији из члана 22. овог закона наредног радног дана после истека рока из става 2. овог члана.

Непоступање главног јавног тужиоца у року из става 5. овог члана сматра се дисциплинским прекршајем.

Комисија из члана 22. овог закона дужна је да донесе образложену одлуку о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора. Ако комисија не донесе одлуку о приговору у року, сматра се да је решење о деволуцији стављено ван снаге, што се евидентира у списима предмета.

Комисија из члана 22. овог закона може да одбаци приговор против решења о деволуцији као неблаговремен, усвоји приговор и укине решење о деволуцији или одбије приговор као неоснован.

Ако комисија из члана 22. овог закона не прихвати приговор против решења о деволуцији, нижи главни јавни тужилац, који је изјавио приговор, дужан је да поступи по решењу о деволуцији.

Супституција

Члан 21.

Непосредно виши главни јавни тужилац може образложеним решењем овластити ниже јавно тужилаштво да поступа у ствари из надлежности другог нижег јавног тужилаштва, ако је надлежно јавно тужилаштво спречено из правних или стварних разлога да поступа у предмету (решење о супституцији).

Изузетно, Врховни јавни тужилац може образложеним решењем овластити Јавно тужилаштво за организовани криминал да поступа у поједином предмету из надлежности другог јавног тужилаштва ради ефикаснијег вођења поступка или због другог важног разлога.

Надлежни главни јавни тужилац који сматра да је решење из ст. 1. и 2. овог члана неосновано може изјавити приговор комисији из члана 22. овог закона у року од три дана од дана пријема решења.

Приговор се подноси преко главног јавног тужиоца који је донео решење и који је дужан да у року од три дана од дана пријема приговора преиспита своје решење.

Главни јавни тужилац који је донео решење може пре достављања приговора да донесе одлуку којом ставља ван снаге своје решење.

Ако главни јавни тужилац не стави ван снаге своје решење, дужан је да приговор достави комисији из члана 22. овог закона наредног радног дана после истека рока из става 4. овог члана.

Непоступање главног јавног тужиоца у року из става 6. овог члана сматра се дисциплинским прекршајем.

Комисија из члана 22. овог закона дужна је да донесе образложену одлуку о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора. Ако комисија не донесе одлуку о приговору у року, сматра се да је решење о супституцији стављено ван снаге, што се евидентира у списима предмета.

Комисија из члана 22. овог закона може да одбаци приговор против решења о супституцији као неблагоприятно, усвоји приговор и укине решење о супституцији или одбије приговор као неоснован.

Ако комисија из члана 22. овог закона не прихвати приговор против решења о супституцији, надлежни главни јавни тужилац, који је изјавио приговор, дужан је да поступи по решењу о супституцији.

Комисија за одлучивање о приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији

Члан 22.

О приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији одлучује комисија Високог савета тужилаштва.

Комисију из става 1. овог члана чини пет чланова које бира Високи савет тужилаштва из реда јавних тужилаца, на пет година, без могућности поновног избора.

Члан Високог савета тужилаштва не може бити члан комисије из става 1. овог члана. Начин рада и одлучивања у комисији из става 1. овог члана уређују се актом Високог савета тужилаштва.

Увид у предмете нижег јавног тужилаштва

Члан 23.

Ради остваривања хијерархијског овлашћења, Врховни јавни тужилац има право да изврши увид у сваки предмет, а непосредно виши главни јавни тужилац у сваки предмет нижег јавног тужилаштва.

Захтев за увид доставља се нижем главном јавном тужиоцу који по пријему захтева неодложно доставља предмет непосредно вишем главном јавном тужиоцу.

Одговорност Врховног јавног тужиоца

Члан 24.

Врховни јавни тужилац одговоран је за рад јавног тужилаштва и за свој рад Народној скупштини.

Врховни јавни тужилац није одговоран Народној скупштини за поступање у поједином предмету.

Врховни јавни тужилац подноси Народној скупштини редовни годишњи извештај о раду јавног тужилаштва у Републици Србији и извештаје које затражи надлежни одбор Народне скупштине.

Извештај који Врховни јавни тужилац подноси Народној скупштини, не може садржати информације о поступању јавног тужилаштва у конкретном предмету.

3. Надлежност

Стварна надлежност

Члан 25.

Стварна надлежност јавног тужилаштва одређује се у складу са одредбама закона које важе за утврђивање стварне надлежности суда, осим ако законом није друкчије одређено.

Месна надлежност

Члан 26.

Месна надлежност јавног тужилаштва одређује се у складу са законом којим се уређују седишта и подручја јавних тужилаштва.

Сукоб надлежности

Члан 27.

Сукоб надлежности између јавних тужилаштва решава заједнички непосредно више јавно тужилаштво у односу на јавна тужилаштва која су у сукобу надлежности.

Сукоб надлежности између јавних тужилаштва посебне надлежности међусобно и сукоб надлежности између јавног тужилаштва посебне надлежности и другог јавног тужилаштва решава Врховно јавно тужилаштво.

Општа надлежност

Члан 28.

Носилац јавнотужилачке функције поступа у границама стварне и месне надлежности јавног тужилаштва.

Ради гоњења за кривична дела, привредне преступе и прекршаје, носилац јавнотужилачке функције поступа пред судом и другим државним органом, предузимајући радње на које је законом овлашћен.

Носилац јавнотужилачке функције поступа у парничном, управном, извршном, ванпарничном и другом поступку, вршећи при томе радње на које је посебним законом овлашћен.

Захтев за одлагање и прекид извршења

Члан 29.

Врховно јавно тужилаштво може захтевати одлагање или прекид извршења одлуке ако сматра да постоје разлози да се ванредним правним средством побија одлука донета у судском или другом поступку.

Захтев се подноси органу који дозвољава извршење одлуке, а ако је извршење почело – органу који спроводи извршење одлуке заједно са доказом да је поднето ванредно правно средство.

Последице усвајања захтева за одлагање и прекид извршења

Члан 30.

У случају усвајања захтева из члана 29. овог закона, одлагање или прекид извршења траје до доношења одлуке о ванредном правном средству.

Одлука о одлагању извршења престаје да важи ако Врховно јавно тужилаштво у року од 30 дана од пријема одлуке не поднесе ванредно правно средство.

Надлежност Врховног јавног тужилаштва

Члан 31.

Врховно јавно тужилаштво је надлежно да:

- 1) поступа пред Врховним судом, као и пред Уставним судом и другим судом и органом у складу са законом;
- 2) подноси ванредна правна средства у складу са законом;
- 3) прати и усмерава рад јавних тужилаштава, надзире спровођење општих обавезних упутстава и прати и проучава праксу јавних тужилаштава и судова;
- 4) обавља послове међународне сарадње од значаја за јавно тужилаштво;
- 5) врши друге надлежности одређене законом.

Надлежност апелационог јавног тужилаштва

Члан 32.

Апелационо јавно тужилаштво надлежно је да поступа пред апелационим судом и другим судом и органом на начин прописан законом, као и да прати и усмерава основно и више јавно тужилаштво са свог подручја с циљем уједначеног поступања.

Апелационо јавно тужилаштво у седишту Привредног апелационог суда надлежно је да поступа и пред тим судом.

Надлежност јавних тужилаштава посебне надлежности

Члан 33.

Јавно тужилаштво за организовани криминал и Јавно тужилаштво за ратне злочине надлежни су да поступају пред надлежним судовима у првом и другом степену и врше друге послове у складу са законом.

Надлежност вишег јавног тужилаштва

Члан 34.

Више јавно тужилаштво надлежно је да поступа пред вишим судом и другим судовима и органима на начин прописан законом и прати и усмерава основна јавна тужилаштва са свог подручја с циљем уједначеног поступања.

Надлежност основног јавног тужилаштва

Члан 35.

Основно јавно тужилаштво надлежно је да поступа пред основним судом и другим судом и органом на начин прописан законом.

Преношење надлежности

Члан 36.

Ако јавно тужилаштво не може да врши надлежност, Врховни јавни тужилац може пренети његову надлежност на друго јавно тужилаштво истог или вишег степена.

Преношење надлежности траје док се не створе услови за рад надлежног јавног тужилаштва.

Одлучивање о захтеву за изузеће

Члан 37.

Одлуку о изузећу јавног тужиоца доноси главни јавни тужилац, а о изузећу главног јавног тужиоца непосредно виши главни јавни тужилац.

Одлуку о изузећу јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва доноси Врховни јавни тужилац.

Одлуку о изузећу Врховног јавног тужиоца доноси Високи савет тужилаштва, по прибављеном мишљењу колегијума Врховног јавног тужилаштва.

Врховни јавни тужилац изузима се из одлучивања ако се одлучује о његовом изузећу.

4. Управа у јавном тужилаштву

Руковођење управом у јавном тужилаштву

Члан 38.

Врховни јавни тужилац и главни јавни тужилац руководе управом у јавном тужилаштву и одговорни су за правилан и благовремен рад јавног тужилаштва у складу са законом и актом о управи у јавном тужилаштву.

Врховни јавни тужилац и главни јавни тужилац одређују организацију и рад јавног тужилаштва, одлучују о правима по основу рада јавних тужилаца и о радним односима државних службеника и намештеника у јавном тужилаштву, отклањају неправилности у раду, старају се о самосталности, угледу и ефикасности рада јавног тужилаштва, старају се о непристрасној расподели предмета јавним тужиоцима и врше друге послове на које су овлашћени законом или другим прописом.

План и програм рада јавног тужилаштва

Члан 39.

У руковођењу пословима управе у јавном тужилаштву, Врховни јавни тужилац и главни јавни тужилац доносе план и програм рада јавног тужилаштва чија се садржина ближе уређује актом о управи у јавном тужилаштву.

План и програм рада садржи одлуку о годишњем распореду послова у јавном тужилаштву и одлуку о измени одлуке о годишњем распореду послова у јавном тужилаштву. Врховни јавни тужилац или главни јавни тужилац саопштава на колегијуму одлуку о годишњем распореду послова у јавном тужилаштву до 1. новембра текуће године.

Јавни тужилац може изјавити приговор против одлуке о годишњем распореду послова у јавном тужилаштву или одлуке о измени одлуке о годишњем распореду послова у јавном тужилаштву Високом савету тужилаштва, у року од три дана од дана саопштавања распореда на колегијуму јавног тужилаштва или упознавања са годишњим распоредом послова у јавном тужилаштву или изменом годишњег распореда послова у јавном тужилаштву, ако јавни тужилац из оправданих разлога није присуствовао колегијуму.

Приговор се подноси преко главног јавног тужиоца, који може у складу са поднетим приговором да измени одлуку о годишњем распореду послова.

Ако главни јавни тужилац не усвоји приговор дужан је да приговор, са образложењем за неприхватање приговора, достави Високом савету тужилаштва у року од три дана од дана пријема приговора.

Непоступање главног јавног тужиоца у року из става 5. овог члана сматра се дисциплинским прекршајем.

Високи савет тужилаштва дужан је да донесе одлуку о приговору у року од 30 дана од дана достављања приговора. Ако Високи савет тужилаштва не одлучи о приговору у прописаном року, сматра се да је приговор усвојен.

Замењивање Врховног јавног тужиоца и главног јавног тужиоца

Члан 40.

Врховног јавног тужиоца и главног јавног тужиоца који је одсутан или спречен да руководи јавним тужилаштвом замењује јавни тужилац одређен годишњим распоредом послова.

Вршилац функције Врховног јавног тужиоца и главног јавног тужиоца

Члан 41.

Ако Врховном јавном тужиоцу или главном јавном тужиоцу престане јавнотужилачка функција Врховног јавног тужиоца или главног јавног тужиоца, Високи савет тужилаштва поставља вршиоца функције Врховног јавног тужиоца или главног јавног тужиоца док Врховни јавни тужилац или главни јавни тужилац не ступи на јавнотужилачку функцију, а најдуже на једну годину.

Исто лице не може бити поново постављено за вршиоца функције Врховног јавног тужиоца, односно главног јавног тужиоца у истом јавном тужилаштву.

За време вршења функције Врховног јавног тужиоца и главног јавног тужиоца, јавни тужилац је изједначен у правима и обавезама са Врховним јавним тужиоцем, односно главним јавним тужиоцем.

5. Правосудна управа

Послови правосудне управе у јавном тужилаштву

Члан 42.

Правосудну управу чине послови старања о извршавању закона и других прописа у вези са уређењем и радом јавног тужилаштва.

Послове правосудне управе врше Високи савет тужилаштва и министарство надлежно за правосуђе.

Послови правосудне управе које врши Високи савет тужилаштва су: надзор над применом акта о управи у јавном тужилаштву, утврђивање општих смерница за унутрашње уређење јавног тужилаштва; доношење упутства о састављању извештаја о раду јавног тужилаштва; праћење рада јавног тужилаштва; статистичка и аналитичка обрада података о раду јавног тужилаштва ради повећања квалитета и ефикасности рада јавног тужилаштва; доношење подзаконских аката из своје надлежности; давање мишљења на правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у јавном тужилаштву; старање о истинитом, благовременом и потпуном обавештавању јавности о раду јавног тужилаштва; вођење личног листа носиоца јавнотужилачке функције и други послови одређени законом.

Послови правосудне управе које врши министарство надлежно за правосуђе су: надзор над применом акта о управи у јавном тужилаштву; статистичка и аналитичка обрада података о раду јавног тужилаштва ради праћења примене прописа у областима које то министарство нормативно уређује, односно израде прописа, стратегијских, планских и програмских аката; давање сагласности на правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у јавном тужилаштву; уређење, развој и одржавање правосудног информационог система; старање о смештајним условима,

опремању и обезбеђењу јавног тужилаштва; развој и спровођење капиталних пројеката и других програма за правосудне органе и други послови одређени законом.

Приликом обављања послова правосудне управе из става 4. овог члана министарство надлежно за правосудје не задире у самосталност носиоца јавнотужилачке функције и јавног тужилаштва, нити у обављање послова управе у јавном тужилаштву из надлежности главног јавног тужиоца.

Лични лист

Члан 43.

Високи савет тужилаштва води лични лист носиоца јавнотужилачке функције.

Подаци о личности које садржи лични лист могу да се користе само у сврху примене овог закона и обрађују се у складу са законом којим се уређује заштита података о личности.

Начин достављања података потребних за вођење личних листова и њихово евидентирање у личном листу прописује Високи савет тужилаштва.

Садржина личног листа

Члан 44.

Лични лист носиоца јавнотужилачке функције садржи име, презиме, име родитеља, јединствени матични број грађана, место и датум рођења, податке о пребивалишту, завршеном правном факултету, успеху на студијама, приправничкој пракси, правосудном испиту, кретању у служби, датуму навршења радног века, упућивању на рад у друго јавно тужилаштво, удаљењу са јавнотужилачке функције, дисциплинској мери, престанку јавнотужилачке функције, објављеним стручним и научним радовима, вредновању рада, учешћу у програмима стручног усавршавања, знању страних језика и другим посебним знањима, као и друге податке везане за његов рад и положај.

Органи који поседују податке који се уписују у лични лист дужни су да их доставе на захтев Високог савета тужилаштва.

Образац и начин вођења личних листова из става 1. овог члана прописује Високи савет тужилаштва.

Акт о управи у јавном тужилаштву

Члан 45.

Актом о управи у јавном тужилаштву нарочито се уређују:

- 1) унутрашње уређење и организација рада јавног тужилаштва;
- 2) однос јавног тужилаштва према другим државним органима, грађанима и јавности;
- 3) употреба обележја јавног тужилаштва, службеног језика и писма;
- 4) обавештавање јавности о раду јавног тужилаштва;
- 5) уједначено и благовремено поступање у предметима;
- 6) праћење и проучавање јавнотужилачке и судске праксе;
- 7) поступање по притужби и представци на рад носиоца јавнотужилачке функције и особља у јавном тужилаштву;
- 8) заштита тајности података;
- 9) вођење уписника, помоћних књига, именика и других евиденција;
- 10) руковање предметима и стварима од вредности;
- 11) вођење статистике;
- 12) поступање са списима;

- 13) приправничка пракса;
- 14) поступање особља у јавном тужилаштву са странкама;
- 15) друга питања од значаја за рад јавног тужилаштва.

Акт о управи у јавном тужилаштву доноси министар надлежан за правосуђе, по прибављеном мишљењу Високог савета тужилаштва и Врховног јавног тужиоца.

Акт о управи у јавном тужилаштву објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Надзор над применом акта о управи у јавном тужилаштву

Члан 46.

Надзор над применом акта о управи у јавном тужилаштву врше Високи савет тужилаштва и министарство надлежно за правосуђе.

Високи савет тужилаштва надзире примену акта о управи у јавном тужилаштву у вези са пословима из члана 45. став 1. тач. 1) – 6) и 13), овог закона, а министарство надлежно за правосуђе у вези са пословима из члана 45. став 1. тач. 8), 10) и 14) овог закона.

Високи савет тужилаштва и министарство надлежно за правосуђе заједнички надзире примену акта о управи у јавном тужилаштву у вези са пословима из члана 45. став 1. тач. 7), 9), 11), 12) и 15) овог закона.

Високи савет тужилаштва и министарство надлежно за правосуђе може у вршењу послова надзора од јавног тужилаштва тражити извештаје и податке.

Лице које врши надзор мора да испуњава услове за избор јавног тужиоца у јавном тужилаштву чији рад надзире.

Врсте надзора

Члан 47.

Надзор се спроводи у складу са годишњим планом надзора који доноси Високи савет тужилаштва, односно министар надлежан за правосуђе до краја календарске године за наредну годину (редовни надзор).

У годишњем плану надзора наводе се јавна тужилаштва у којима је према исходу надзора спроведеног током календарске године потребно поновити надзор ради утврђивања извршења наложених мера (контролни надзор).

Ванредни надзор може се спровести на предлог Врховног јавног тужиоца, непосредно вишег главног јавног тужиоца, председника Високог савета тужилаштва или министра надлежног за правосуђе.

Начин вршења надзора

Члан 48.

Теренски надзор врши се непосредним увидом у јавнотужилачке предмете, уписнике, документацију, податке, услове и начин рада надзираног јавног тужилаштва.

Главни јавни тужилац надзираног јавног тужилаштва дужан је да омогући несметано спровођење надзора обезбеђивањем одговарајућег радног простора и техничких уређаја лицу које врши надзор, као и давање на увид јавнотужилачких предмета, уписника, аката, документације и података који су предмет надзора.

Приликом спровођења теренског надзора од носилаца јавнотужилачке функције и особља у јавном тужилаштву могу се узимати изјаве.

Канцеларијски надзор врши се увидом у акте, податке и документацију коју је доставило надзирано јавно тужилаштво и увидом у систем за аутоматско вођење предмета.

Лицу које врши теренски или канцеларијски надзор мора бити омогућен несметан увид у систем за аутоматско вођење предмета.

Записник о извршеном надзору

Члан 49.

После надзора сачињава се записник који се доставља главном јавном тужиоцу надзираног јавног тужилаштва, непосредно вишем главном јавном тужиоцу, Врховном јавном тужиоцу, Високом савету тужилаштва, ако је надзор вршило министарство надлежно за правосуђе, односно министру надлежном за правосуђе, ако је надзор вршио Високи савет тужилаштва.

Записник садржи чињенично стање утврђено вршењем надзора, мере које се предлажу ради отклањања уочених недостатака и неправилности и рокове за предузимање мера.

Образац записника је саставни део акта о управи у јавном тужилашству.

Главни јавни тужилац надзираног јавног тужилаштва дужан је да се писмено изјасни о садржини записника, најкасније у року од 15 дана од дана његовог пријема.

Непосредно виши главни јавни тужилац дужан је да, најкасније у року од 30 дана од дана пријема записника о извршеном надзору, обавести Врховног јавног тужиоца и орган који је вршио надзор о мерама предузетим да се уочени недостаци отклоне, роковима за отклањање недостатака, као и разлозима због којих су недостаци и пропусти настали.

Ако недостаци не буду отклоњени у остављеним роковима, орган који врши надзор поднеће дисциплинску пријаву против главног јавног тужиоца надзираног јавног тужилаштва.

III. ПОЛОЖАЈ НОСИОЦА ЈАВНОТУЖИЛАЧКЕ ФУНКЦИЈЕ

1. Основна права и обавезе

Самосталност

Члан 50.

Носилац јавнотужилачке функције самосталан је у вршењу јавнотужилачке функције од извршне и законодавне власти.

Носилац јавнотужилачке функције дужан је да очува поверење у своју самосталност у раду.

Непристрасност

Члан 51.

Јавнотужилачка функција врши се у јавном интересу ради обезбеђивања примене Устава и закона, при чему се мора обезбедити поштовање и заштита људских права и основних слобода.

Носилац јавнотужилачке функције дужан је да поступа и одлучује непристрасно, као и да очува поверење у непристрасност у свом раду.

Етички кодекс

Члан 52.

Носилац јавнотужилачке функције поступа у складу са Етичким кодексом, који доноси Високи савет тужилаштва, у циљу унапређења достојанства јавнотужилачке функције и угледа носилаца јавнотужилачке функције и јавног тужилаштва.

Етички одбор стара се о поштовању Етичког кодекса.

Етички кодекс ближе уређује принципе законитости, самосталности, непристрасности, сразмерности, одговорности, посвећености и достојанствености. Сви органи јавне власти и јавни функционери дужни су да својим поступањем и понашањем одржавају поверење у самосталност и непристрасност носиоца јавнотужилачке функције и јавног тужилаштва.

Јавност рада

Члан 53.

Рад јавног тужилаштва и носиоца јавнотужилачке функције је јаван, осим ако законом није друкчије одређено.

Забрана политичког деловања

Члан 54.

Носилац јавнотужилачке функције не може бити члан политичке странке.

Носилац јавнотужилачке функције дужан је да се уздржи од јавног изражавања политичких ставова и учествовања у јавним расправама политичког карактера, осим ако се ради о питањима која се тичу јавног тужилаштва, уставности и законитости, људских права и основних слобода.

Носилац јавнотужилачке функције дужан је да се уздржи од учествовања у политичким активностима политичких субјеката.

Материјални положај

Члан 55.

Носилац јавнотужилачке функције има право на плату и пензију у складу са достојанством јавнотужилачке функције и одговорношћу носиоца јавнотужилачке функције

Носилац јавнотужилачке функције има право на плату и пензију довољну да обезбеди његову самосталност и материјалну сигурност.

Плата носиоца јавнотужилачке функције уређује се овим законом.

Права из радног односа

Члан 56.

Носилац јавнотужилачке функције остварује права из радног односа у складу са прописима који уређују права из радног односа изабраног лица, ако овим законом није друкчије одређено.

Имунитет

Члан 57.

Носилац јавнотужилачке функције не може бити позван на одговорност за мишљење дато или одлуку донету у вези са вршењем јавнотужилачке функције, изузев ако учини кривично дело кршења закона од стране судије или јавног тужиоца.

Носилац јавнотужилачке функције не може бити лишен слободе у поступку покренутом због кривичног дела учињеног у вези са вршењем јавнотужилачке функције, без одобрења Високог савета тужилаштва.

Одговорност за штету

Члан 58.

За штету коју носилац јавнотужилачке функције проузрокује незаконитим или неправилним радом одговара Република Србија.

Ако је коначном одлуком Уставног суда, правоснажном судском одлуком, односно поравнањем пред судом утврђено да је штета проузрокована намерно Република Србија може тражити од носиоца јавнотужилачке функције накнаду исплаћеног износа.

Право на удруживање

Члан 59.

Носилац јавнотужилачке функције, јавнотужилачки помоћник и јавнотужилачки приправник имају право да се удружују у струковна удружења ради заштите својих интереса и очувања самосталности у раду јавних тужилаштава.

Право струковног удруживања подразумева и учешће у активностима струковних удружења у току радног времена, ако се тиме не ремети рад у јавном тужилаштву.

Стручно усавршавање

Члан 60.

Носилац јавнотужилачке функције има право и обавезу на стручно усавршавање о трошку Републике Србије, на начин уређен законом.

2. Трајање јавнотужилачке функције

Трајање јавнотужилачке функције јавног тужиоца

Члан 61.

Јавнотужилачка функција јавног тужиоца је стална и престаје из разлога прописаних Уставом и овим законом.

Трајање јавнотужилачке функције главног јавног тужиоца

Члан 62.

Главни јавни тужилац се бира из реда главних јавних тужилаца или јавних тужилаца, односно међу лицима која испуњавају прописане услове за избор на шест година и не може бити поново биран за главног јавног тужиоца у истом јавном тужилаштву.

Главни јавни тужилац коме јавнотужилачка функција главног јавног тужиоца престане на лични захтев или ако не буде изабран за главног јавног тужиоца у другом јавном тужилаштву, наставља да обавља јавнотужилачку функцију јавног тужиоца коју је обављао пре избора за главног јавног тужиоца.

Ако је за главног јавног тужиоца вишег степена биран главни јавни тужилац или јавни тужилац јавног тужилаштва нижег степена, после престанка јавнотужилачке функције главног јавног тужиоца наставља да обавља јавнотужилачку функцију јавног тужиоца у јавном тужилаштву вишег степена којим је руководио.

Ако главни јавни тужилац није обављао јавнотужилачку функцију пре избора, после престанка те јавнотужилачке функције, наставља да обавља јавнотужилачку функцију јавног тужиоца у јавном тужилаштву у којем је обављао јавнотужилачку функцију главног јавног тужиоца.

Одлуку о наставку обављања јавнотужилачке функције из ст. 2. – 4. овог члана доноси Високи савет тужилаштва.

Пре истека времена на који је биран или пре навршења радног века јавнотужилачка функција главном јавном тужиоцу може престати само под условима и из разлога прописаним овим законом.

Настављање јавнотужилачке функције

Члан 63.

Ако јавно тужилаштво буде укинута, главни јавни тужилац, односно јавни тужилац наставља да врши јавнотужилачку функцију као јавни тужилац у јавном тужилаштву које је преузело надлежност укинутаг јавног тужилаштва.

Ако је надлежност укинутаг јавног тужилаштва преузело више јавних тужилаштва, носилац јавнотужилачке функције наставља да врши јавнотужилачку функцију у јавним тужилаштвима која су преузела надлежност укинутаг јавног тужилаштва на основу одлуке Високог савета тужилаштва.

Против одлуке Високог савета тужилаштва из става 2. овог члана може се изјавити жалба Уставном суду, која искључује право на подношење уставне жалбе, у року од 15 дана од дана достављања одлуке.

3. Удаљење са јавнотужилачке функције

Разлози за удаљење са јавнотужилачке функције

Члан 64.

Носилац јавнотужилачке функције удаљује се са јавнотужилачке функције ако му је одређен притвор.

Носилац јавнотужилачке функције може бити удаљен са јавнотужилачке функције ако је покренут поступак за утврђивање разлога за његово разрешење или кривични поступак за кривично дело због кога може бити разрешен.

Одлучивање о удаљењу са јавнотужилачке функције

Члан 65.

Одлуку о удаљењу са јавнотужилачке функције доноси Високи савет тужилаштва.

Врховни јавни тужилац изузима се из одлучивања ако се одлучује о његовом удаљењу.

Право на жалбу Уставном суду која искључује право на подношење уставне жалбе

Члан 66.

Против одлуке Високог савета тужилаштва о удаљењу са јавнотужилачке функције може се изјавити жалба Уставном суду, која искључује право на подношење уставне жалбе, у року од три дана од дана достављања одлуке, која искључује право на подношење уставне жалбе.

Жалба Уставном суду, која искључује право на подношење уставне жалбе, не задржава извршење одлуке.

Трајање удаљења

Члан 67.

Удаљење са јавнотужилачке функције траје до укидања притвора, правноснажног окончања поступка за утврђивање разлога за разрешење носиоца јавнотужилачке функције или правноснажног окончања кривичног поступка.

Високи савет тужилаштва може укинути одлуку о удаљењу пре окончања поступка за утврђивање разлога за разрешење носиоца јавнотужилачке функције.

4. Трајни премештај и привремено упућивање

Трајни премештај

Члан 68.

Јавни тужилац може бити трајно премештен у друго јавно тужилаштво истог степена, уз своју писмену сагласност, на основу одлуке Високог савета тужилаштва.

Јавни тужилац може бити трајно премештен у друго јавно тужилаштво истог степена без своје сагласности ако у јавном тужилаштву буде смањен број јавних тужилаца, на основу одлуке Високог савета тужилаштва.

Против одлуке Високог савета тужилаштва из става 2. овог члана може се изјавити жалба Уставном суду која искључује право на подношење уставне жалбе.

Јавни тужилац наставља трајно да обавља јавнотужилачку функцију у јавном тужилаштву у којем је трајно премештен.

Привремено упућивање

Члан 69.

Јавни тужилац може из оправданих разлога, уз своју писмену сагласност, бити привремено упућен у друго јавно тужилаштво истог или непосредно нижег степена најдуже на три године, без могућности поновног упућивања у исто јавно тужилаштво.

Изузетно од става 1. овог члана јавни тужилац вишег или апелационог јавног тужилаштва може, уз своју писмену сагласност, ако испуњава законом прописане услове за избор у јавно тужилаштво у које се привремено упућује, бити привремено упућен у јавно тужилаштво посебне надлежности најдуже на три године, без могућности поновног упућивања у исто јавно тужилаштво.

Решење о привременом упућивању доноси Врховни јавни тужилац. Решење мора бити образложено.

Упућивање у Високи савет тужилаштва, министарство надлежно за правосуђе,
Правосудну академију или међународну организацију

Члан 70.

Јавни тужилац може бити упућен, ради обављања стручних послова, у Високи савет тужилаштва, министарство надлежно за правосуђе, Правосудну академију и међународну организацију у области правосуђа.

Упућивање из става 1. овог члана врши се на предлог руководиоца органа, односно установе или међународне организације у коју се јавни тужилац упућује, по прибављеном мишљењу главног јавног тужиоца у коме јавни тужилац врши јавнотужилачку функцију, уз писмену сагласност јавног тужиоца.

Упућивање може трајати најдуже три године, односно најдуже шест година у међународну организацију, без могућности поновног упућивања у исти орган, установу или међународну организацију из става 1. овог члана.

Решење о упућивању доноси Високи савет тужилаштва.

5. Нespoјивост јавнотужилачке функције са другом функцијом, послом или приватним интересом

Однос друге функције, посла или приватног интереса са јавнотужилачком функцијом

Члан 71.

Носилац јавнотужилачке функције не може бити на функцији у другом органу Републике Србије, органу аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе, градске општине или јавној служби, јавним предузећима и другим правним лицима чији је оснивач или члан Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе или градска општина, ако законом није друкчије одређено, бавити се јавним или приватним плаћеним послом, нити пружати правне услуге или давати правне савете уз накнаду.

Са јавнотужилачком функцијом неспојиви су и друга функција, послао или приватни интерес који је супротан угледу и самосталности јавног тужилаштва.

Етички одбор одлучује која је функција, посао или приватни интерес у супротности са достојанством и самосталности носиоца јавнотужилачке функције и штети угледу јавнотужилачке функције, на основу Етичког кодекса.

Носилац јавнотужилачке функције може, ван радног времена, да се без посебног одобрења бави уметничком, наставном и научном делатношћу, уз накнаду.

У случају одређеном законом, носилац јавнотужилачке функције може, у току радног времена, да обавља наставну и научну делатност у Правосудној академији.

Јавни тужилац може у току радног времена, по одобрењу Врховног јавног тужиоца или главног јавног тужиоца, да учествује у раду стручног тела образованог у складу са посебним прописом и радне групе за израду закона или другог акта.

Поступак одлучивања о неспојивости

Члан 72.

Носилац јавнотужилачке функције је дужан да писмено обавести Високи савет тужилаштва о другој функцији, послу или приватном интересу за које постоји могућност да су неспојиви са јавнотужилачком функцијом.

Обавештење из става 1. овог члана Високом савету тужилаштва може да поднесе и свако друго лице.

Високи савет тужилаштва покреће и води поступак одлучивања о неспојивости јавнотужилачке функције са другом функцијом, послом или приватним интересом, у складу са актом Високог савета тужилаштва.

Високи савет тужилаштва обавештава носиоца јавнотужилачке функције, главног јавног тужиоца и непосредно вишег главног јавног тужиоца, о постојању неспојивости функције, посла или приватног интереса са јавнотужилачком функцијом.

Примена другог прописа

Члан 73.

Носилац јавнотужилачке функције је јавни функционер у смислу закона који уређује спречавање корупције и подлеже обавезама за јавног функционера које су утврђене тим законом.

6. Материјални положај

Основна плата

Члан 74.

Плата главног јавног тужиоца и јавног тужиоца одређује се на основу основне плате.

Основна плата одређује се множењем коефицијента за обрачун и исплату плата са основицом за обрачун и исплату плата.

Основица за обрачун и исплату плате главног јавног тужиоца и јавног тужиоца једнака је основици за обрачун и исплату плате судије.

Коефицијент за обрачун и исплату плате одређује се тако што се сваки јавни тужилац разврстава у једну од пет платних група.

Основна плата, према овом закону, јесте вредност у коју се не урачунава проценат за вредновање минулог рада.

Носилац јавнотужилачке функције не може да уз плату прима и пензију остварену у складу са посебним прописом.

Платне групе

Члан 75.

Јавни тужилац и Врховни јавни тужилац су разврстани у платне групе, које су изражене у коефицијентима.

У првој платној групи је јавни тужилац основног јавног тужилаштва.

У другој платној групи су јавни тужилац вишег јавног тужилаштва и јавни тужилац јавног тужилаштва посебне надлежности.

У трећој платној групи је јавни тужилац апелационог јавног тужилаштва.

У четвртој платној групи је јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва.

У петој платној групи је Врховни јавни тужилац.

Коефицијенти

Члан 76.

Прва платна група има коефицијент 3,00.

Друга платна група има коефицијент 3,50.

Трећа платна група има коефицијент 4,00.

Четврта платна група има коефицијент 5,00.

Пета платна група има коефицијент 6,00.

Основна плата главног јавног тужиоца

Члан 77.

Основна плата главног јавног тужиоца једнака је основној плати председника суда опште надлежности пред којим главни јавни тужилац поступа.

Основна плата главног јавног тужиоца посебне надлежности једнака је плати председника вишег суда пред којим тај главни тужилац поступа.

Плата у случају трајног премештаја, привременог упућивања и упућивања и увећање основне плате

Члан 78.

Јавни тужилац који је трајно премештен, односно привремено упућен у друго јавно тужилаштво, односно упућен у Високи савет тужилаштва, министарство надлежно за правосуђе, Правосудну академију или међународну организацију у области правосуђа има право на основну плату јавног тужиоца тог јавног тужилаштва, односно основну плату у Високом савету тужилаштва, министарству надлежном за правосуђе, Правосудној академији или међународној организацији у коју је упућен, ако је за њега повољнија.

Основна плата јавног тужиоца који обавља јавнотужилачку функцију у јавном тужилашству у коме је непопуњено више од 10% јавнотужилачких места увећава се од 10% до 50%, сразмерно броју непопуњених места, на основу одлуке Високог савета тужилаштва.

Као непопуњено јавнотужилачко место сматра се и место јавног тужиоца који је привремено ослобођен вршења јавнотужилачке функције, односно коме мирује јавнотужилачка функција, због избора, именовања, привременог упућивања у друго јавно тужилаштво, односно упућивања у Високи савет тужилаштва, министарство надлежно за правосуђе, Правосудну академију или међународну организацију, у законом прописаним случајевима.

Основна плата главног јавног тужиоца, односно јавног тужиоца који поступа у предметима кривичних дела са елементом организованог криминала и ратног злочина, може се увећати до 100%, на основу одлуке Високог савета тужилаштва.

Накнаде плате

Члан 79.

Носиолац јавнотужилачке функције има право на накнаду плате за време одсуствовања са рада и на накнаду трошкова у случајевима прописаним законом, као и право на накнаду за неискоришћени годишњи одмор, најмање под истим условима и у истом обиму права као и остали запослени у јавном тужилашству.

IV. ИЗБОР

1. Надлежност и услови за избор носиоца јавнотужилачке функције

Надлежност за избор

Члан 80.

Врховног јавног тужиоца бира Народна скупштина, на предлог Високог савета тужилаштва, на шест година.

Главног јавног тужиоца бира Високи савет тужилаштва, на шест година.

Јавног тужиоца бира Високи савет тужилаштва на сталну јавнотужилачку функцију у јавном тужилаштву.

Број јавних тужилаца за свако јавно тужилаштво утврђује Високи савет тужилаштва.

Општи услови за избор

Члан 81.

За носиоца јавнотужилачке функције може бити изабран држављанин Републике Србије који испуњава опште услове за рад у државном органу, који је завршио правни факултет, положио правосудни испит, који је стручан и достојан за вршење јавнотужилачке функције.

Потребно радно искуство

Члан 82.

За носиоца јавнотужилачке функције може бити изабрано лице које, поред општих услова, има радно искуство у правној струци после положеног правосудног испита, и то:

- 1) четири године за основног главног јавног тужиоца и три године за јавног тужиоца основног јавног тужилаштва;
- 2) седам година за вишег главног јавног тужиоца и шест година за јавног тужиоца вишег јавног тужилаштва;
- 3) десет година за апелационог главног јавног тужиоца и главног јавног тужиоца посебне надлежности и девет година за јавног тужиоца апелационог јавног тужилаштва и јавног тужиоца јавног тужилаштва посебне надлежности;
- 4) дванаест година за Врховног јавног тужиоца и једанаест година за јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва.

Остали услови за избор

Члан 83.

Остали услови за избор на јавнотужилачку функцију су стручност, оспособљеност и достојност.

Стручност подразумева поседовање теоријског и практичког знања потребног за обављање јавнотужилачке функције.

Оспособљеност подразумева вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању јавнотужилачког предмета.

Достојност подразумева моралне особине које носилац јавнотужилачке функције треба да поседује и понашање у складу са тим особинама. Моралне особине су: поштење, савесност, правичност, достојанственост, истрајност и узорност, а понашање у складу са тим особинама подразумева чување угледа јавног тужилаштва у служби и изван ње, свест о друштвеној одговорности, одржавање самосталности и непристрасности, поузданости и достојанства у служби и изван ње и преузимање одговорности за унутрашњу организацију и позитивну слику о јавном тужилаштву у јавности.

Критеријуми и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности кандидата и поступак избора ближе се уређују актом Високог савета тужилаштва.

Утврђивање стручности и оспособљености кандидата за носиоца јавнотужилачке функције који се први пут бира на јавнотужилачку функцију

Члан 84.

У поступку избора носиоца јавнотужилачке функције, кандидату који се први пут бира на јавнотужилачку функцију у јавном тужилаштву, посебно се проверава стручност и оспособљеност.

Стручност и оспособљеност кандидата проверава се на испиту који организује Високи савет тужилаштва.

Успех на испиту изражава се оценама од 1 до 5.

Кандидат за јавног тужиоца који се бира за јавног тужиоца у основном јавном тужилаштву, а који је завршио почетну обуку на Правосудној академији није дужан да полаже испит који организује Високи савет тужилаштва, већ се њему као мерило стручности и оспособљености узима завршна оцена на почетној обуци на Правосудној академији.

Високи савет тужилаштва прописује програм и начин полагања испита на коме се проверава стручност и оспособљеност кандидата.

Забрана дискриминације

Члан 85.

Приликом избора и предлагања кандидата за јавнотужилачку функцију забрањена је дискриминација по било ком основу.

При избору главног јавног тужиоца и јавног тужиоца води се рачуна о националном саставу становништва, одговарајућој заступљености припадника националних мањина и познавању стручне правне терминологије на језику националне мањине која је у службеној употреби у суду.

2. Поступак за избор главног јавног тужиоца и јавног тужиоца

Објављивање јавног конкурса за избор главног јавног тужиоца и јавног тужиоца

Члан 86.

Јавни конкурс за избор главног јавног тужиоца и јавног тужиоца објављује Високи савет тужилаштва.

Јавни конкурс за избор главног јавног тужиоца објављује се најкасније три месеца пре истека јавнотужилачке функције главног јавног тужиоца, односно најкасније 15 дана од дана доношења одлуке о престанку функције главног јавног тужиоца због престанка јавнотужилачке функције, због избора за носиоца јавнотужилачке функције у другом јавном тужилаштву, престанка функције на лични захтев, престанка функције због укидања јавног тужилаштва или због разрешења са функције главног јавног тужиоца.

Јавни конкурс за избор јавног тужиоца објављује се најкасније шест месеци пре престанка јавнотужилачке функције јавног тужиоца због навршења радног века, односно најкасније 15 дана од престанка јавнотужилачке функције ако је јавнотужилачка функција престала из другог законом прописаног разлога.

Јавни конкурс за избор главног јавног тужиоца и јавног тужиоца објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије”, средству јавног обавештавања које покрива територију Републике Србије и интернет страници Врховног савета тужилаштва.

Подношење пријава

Члан 87.

Пријаве се подносе Високом савету тужилаштва у року од 15 дана од дана објављивања јавног конкурса у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Кандидат за главног јавног тужиоца, уз пријаву на јавни конкурс за избор, доставља и програм унапређења рада јавног тужилаштва за које се кандидује, који се објављује на интернет страници Високог савета тужилаштва, заједно са подацима из радне биографије кандидата.

Високи савет тужилаштва одлуком образује трочлану комисију која утврђује благовременост, дозвољеност и потпуност поднетих пријава.

Неблаговремену, недозвољену и непотпуну пријаву комисија одбацује закључком.

Комисија закључком одбацује пријаву и ако из извештаја из казнене евиденције, који је уз пријаву достављен, произилази да је кандидат осуђен на казну затвора од најмање шест месеци.

На закључак је дозвољен приговор Високом савету тужилаштва у року од три дана од дана достављања решења.

Благовремену, дозвољену и потпуну пријаву комисија доставља Високом савету тужилаштва на даљи поступак.

Прибављање података и мишљења

Члан 88.

Високи савет тужилаштва прибавља податке и мишљења о стручности, оспособљености у раду и достојности кандидата.

Подаци и мишљења прибављају се од органа и организација у којима је кандидат радио у правној струци.

За кандидата који је радио у јавном тужилаштву подаци се прибављају из личног листа кандидата, а обавезно се прибавља мишљење колегијума јавног тужилаштва у коме је радио кандидат.

За кандидата из реда главних јавних тужилаца и јавних тужилаца узима се у обзир оцена добијена у поступку вредновања рада.

Приликом избора кандидата из реда главног јавног тужиоца и јавног тужиоца могу се узети у обзир и друге активности од значаја за обављање јавнотужилачке функције.

За кандидата који ради као јавнотужилачки помоћник обавезно се прибавља оцена рада.

За кандидата који раније није вршио јавнотужилачку функцију, Високи савет тужилаштва ће посебно ценити и врсту послова које је обављао после положеног правосудног испита.

Пре избора кандидат има право увида у целокупну документацију и мишљења која су основ за одлуку о његовом избору.

Разговор са кандидатом

Члан 89.

Пре доношења одлуке о избору Високи савет тужилаштва обавља разговор са пријављеним кандидатом који има за циљ да утврди вештину комуникације, спремност за обављање јавнотужилачке функције и професионални интегритет кандидата.

Разговор из става 1. овог члана спроводи се и вреднује у складу са актом Високог савета тужилаштва којим се ближе уређује поступак избора кандидата.

Јавност рада

Члан 90.

У поступку за избор главног јавног тужиоца и јавног тужиоца обезбеђује се јавност рада, која се ближе уређује актом Високог савета тужилаштва.

Ранг листа кандидата

Члан 91.

За избор главног јавног тужиоца и јавног тужиоца Високи савет тужилаштва саставља ранг листу кандидата на основу стручности, оспособљености и достојности кандидата.

Ранг листа из става 1. овог члана објављује се на интернет страници Високог савета тужилаштва.

Одлука о избору на јавнотужилачку функцију главног јавног тужиоца и јавног тужиоца

Члан 92.

Високи савет тужилаштва доноси одлуку о избору на јавнотужилачку функцију главног јавног тужиоца и јавног тужиоца, која мора бити образложена.

Одлука из става 1. овог члана са образложењем објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије” и на интернет страници Високог савета тужилаштва.

Право жалбе Уставном суду, која искључује право на подношење уставне жалбе против одлуке о избору на јавнотужилачку функцију главног јавног тужиоца и јавног тужиоца

Члан 93.

Против одлуке о избору на јавнотужилачку функцију главног јавног тужиоца и јавног тужиоца кандидат може изјавити жалбу Уставном суду, која искључује право на подношење уставне жалбе, у року од 15 дана од дана објављивања одлуке у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Уставни суд је дужан да одлуку по жалби Уставном суду, која искључује право на подношење уставне жалбе, донесе у року од 30 дана од дана истека рока за изјављивање жалбе Уставном суду.

Уставни суд може одбити жалбу Уставном суду, која искључује право на подношење уставне жалбе, као неосновану и потврдити одлуку о избору на јавнотужилачку функцију главног јавног тужиоца и јавног тужиоца или усвојити жалбу Уставном суду, која искључује право на подношење уставне жалбе и поништити одлуку о избору на јавнотужилачку функцију главног јавног тужиоца и јавног тужиоца.

Одлука из става 1. овог члана са образложењем објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије”.

3. Поступак за предлагање и избор Врховног јавног тужиоца

Предлагање кандидата за избор Врховног јавног тужиоца

Члан 94.

Кандидата за избор Врховног јавног тужиоца предлаже Високи савет тужилаштва на основу стручности, оспособљености и достојности кандидата, а према

критеријумима и мерилима које прописује Високи савет тужилаштва у складу са законом.

Јавни конкурс за предлагање кандидата за избор Врховног јавног тужиоца расписује Високи савет тужилаштва најкасније шест месеци пре истека мандата Врховног јавног тужиоца.

Ако Врховном јавном тужиоцу престане јавнотужилачка функција пре истека времена на које је изабран, Високи савет тужилаштва расписује јавни конкурс за избор Врховног јавног тужиоца у року од 15 дана од дана доношења одлуке о престанку јавнотужилачке функције.

Кандидат за Врховног јавног тужиоца, уз пријаву на јавни конкурс за избор, доставља и програм организације и унапређења рада јавног тужилаштва, који се објављује на интернет страници Високог савета тужилаштва, заједно са подацима из радне биографије кандидата.

У поступку предлагања кандидата за избор Врховног јавног тужиоца Високи савет тужилаштва обавља разговор са кандидатима, уз учешће стручне и опште јавности.

Високи савет тужилаштва предлаже Народној скупштини једног кандидата за избор Врховног јавног тужиоца. Предлог Високог савета тужилаштва мора бити образложен.

Одредбе чл. 81. – 93. овог закона сходно се примењују у поступку предлагања кандидата за избор Врховног јавног тужиоца, који спроводи Високи савет тужилаштва.

Поступак предлагања кандидата за избор Врховног јавног тужиоца ближе се уређује актом Високог савета тужилаштва.

Избор кандидата за Врховног јавног тужиоца

Члан 95.

Председник Народне скупштине сазива седницу за избор Врховног јавног тужиоца. Седница се сазива најраније 15 дана од пријема предлога за избор. Седница се мора одржати и окончати у року од 30 дана од дана сазивања седнице.

Народна скупштина бира предложеног кандидата за Врховног јавног тужиоца, гласовима три петине свих народних посланика.

Ако Народна скупштина не изабере предложеног кандидата у року од 30 дана од дана сазивања седнице, Врховног јавног тужиоца бира, између свих кандидата који испуњавају услове за избор, комисија коју чине председник Народне скупштине, председник Уставног суда, председник Врховног суда, Врховни јавни тужилац и Заштитник грађана, већином гласова.

Комисија из става 3. овог члана пре избора на јавној седници, уз учешће опште и стручне јавности, разматра пријаве свих кандидата који испуњавају услове за избор и обавља разговор са њима.

Комисија из става 3. овог члана дужна је да одлуку о избору Врховног јавног тужиоца донесе после истека десет дана од истека рока из става 3. овог члана.

Ако комисија не донесе одлуку у року од 60 дана од истека рока од десет дана из става 5. овог члана, понавља се поступак за избор Врховног јавног тужиоца.

Стручне и административне послове за потребе комисије и става 3. овог члана обавља Народна скупштина.

Комисија из става 3. овог члана доноси пословник о свом раду.

4. Заклетва и ступање на јавнотужилачку функцију

Полагање заклетве

Члан 96.

Пре ступања на јавнотужилачку функцију носилац јавнотужилачке функције полаже заклетву.

Врховни јавни тужилац полаже заклетву пред Народном скупштином.

Главни јавни тужилац и јавни тужилац полаже заклетву пред Високим саветом тужилаштва.

Главни јавни тужилац и јавни тужилац који је изабран из реда главних јавних тужилаца и јавних тужилаца не полаже заклетву.

Текст заклетве

Члан 97.

Текст заклетве гласи: „Заклињем се својом чашћу да ћу јавнотужилачку функцију вршити предано, савесно и непристрасно и штитити уставност и законитост, људска права и основне слободе”.

Ступање на јавнотужилачку функцију

Члан 98.

Носилац јавнотужилачке функције ступа на јавнотужилачку функцију на свечаној седници колегијума јавног тужилаштва за које је изабран.

Сматра се да Врховни јавни тужилац није изабран ако без оправданог разлога не ступи на јавнотужилачку функцију у року од 30 дана од дана избора у Народној скупштини.

Сматра се да главни јавни тужилац и јавни тужилац није изабран ако без оправданог разлога не ступи на јавнотужилачку функцију у року од 30 дана од истека рока из члана 93. став 1. овог закона, односно од дана објављивања одлуке Уставног суда којом се одбија жалба Уставом суду, која искључује право на подношење уставне жалбе, на одлуку о избору на јавнотужилачку функцију.

Одлуку о неступању на јавнотужилачку функцију из ст. 2. и 3. овог члана доноси Високи савет тужилаштва.

На одлуку из става 4. овог члана може се изјавити жалба Уставном суду, која искључује право на подношење уставне жалбе, у року од 30 дана од дана достављања одлуке.

V. ПРЕСТАНАК ЈАВНОТУЖИЛАЧКЕ ФУНКЦИЈЕ

1. Разлози за престанак јавнотужилачке функције

Члан 99.

Јавнотужилачка функција престаје ако то носилац јавнотужилачке функције сам затражи, ако му престане држављанство Републике Србије, ако трајно изгуби радну способност за вршење јавнотужилачке функције или ако буде разрешен.

Јавном тужиоцу јавнотужилачка функција престаје кад наврши радни век.

Главном јавном тужиоцу јавнотужилачка функција главног јавног тужиоца престаје ако буде укинута јавно тужилаштво којим руководи.

Престанак јавнотужилачке функције на лични захтев

Члан 100.

Носилац јавнотужилачке функције подноси писмени захтев за престанак јавнотужилачке функције Високом савету тужилаштва.

Захтев може бити повучен пре доношења одлуке Високог савета тужилаштва о престанку јавнотужилачке функције.

Ако о захтеву за престанак јавнотужилачке функције не буде одлучено у року од 30 дана од дана подношења захтева, сматра се да је јавнотужилачка функција престала истеком рока од 30 дана од дана подношења захтева.

Навршење радног века

Члан 101.

Јавном тужиоцу престаје јавнотужилачка функција кад наврши радни век, по сили закона.

Радни век јавног тужиоца навршава се кад јавни тужилац наврши 65. годину живота, изузев јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва који може обављати јавнотужилачку функцију до навршења 67. године живота.

Трајни губитак радне способности за обављање јавнотужилачке функције

Члан 102.

Носиоцу јавнотужилачке функције престаје јавнотужилачка функција ако се на основу мишљења стручне комисије надлежног органа утврди да је због здравственог стања трајно изгубио радну способност за вршење јавнотужилачке функције.

Одлуку за упућивање на обавезан здравствени преглед ради оцене радне способности носиоца јавнотужилачке функције доноси Високи савет тужилаштва по службеној дужности или на предлог главног јавног тужиоца, непосредно вишег главног јавног тужиоца и самог носиоца јавнотужилачке функције.

2. Разрешење

Разлози за разрешење

Члан 103.

Носилац јавнотужилачке функције разрешава се ако је правноснажно осуђен за кривично дело на казну затвора од најмање шест месеци или ако је у поступку за утврђивање разлога за његово разрешење утврђено да је учинио тежак дисциплински прекршај који, према оцени Високог савета тужилаштва, озбиљно штети угледу јавнотужилачке функције и поверењу јавности у јавно тужилаштво.

Главни јавни тужилац разрешава се и када наврши 65 година живота.

Врховни јавни тужилац разрешава се и када наврши 67 година живота.

Поступак за утврђивање разлога за разрешење носиоца јавнотужилачке функције због правноснажне осуде за кривично дело

Члан 104.

Високи савет тужилаштва покреће и води по службеној дужности поступак за утврђивање разлога за разрешење носиоца јавнотужилачке функције због правноснажне осуде за кривично дело на казну затвора од најмање шест месеци.

Поступак из става 1. овог члана може се покренути и на предлог главног јавног тужиоца јавног тужилаштва у ком јавни тужилац врши јавнотужилачку функцију.

Поступак из става 1. овог члана за утврђивање разлога за разрешење може се покренути и на предлог Врховног јавног тужиоца.

Првостепени суд пред којим је вођен кривични поступак против носиоца јавнотужилачке функције, дужан је да без одлагања достави правноснажну осуђујућу пресуду Високом савету тужилаштва и главном јавном тужиоцу јавног тужилаштва у ком носилац јавнотужилачке функције врши јавнотужилачку функцију или Врховном јавном тужиоцу, ако је вођен поступак против носиоца јавнотужилачке функције у Врховном јавном тужилаштву.

Поступак за утврђивање разлога за разрешење носиоца јавнотужилачке функције због учињеног тешког дисциплинског прекршаја

Члан 105.

Високи савет тужилаштва утврђује чињенице о томе да ли је тежак дисциплински прекршај носиоца јавнотужилачке функције који је утврђен правноснажном одлуком такав да озбиљно штети угледу јавнотужилачке функције или поверењу јавности у јавно тужилаштво.

Поступак из става 1. овог члана покреће Високи савет тужилаштва по службеној дужности или на предлог Дисциплинске комисије.

Високи савет тужилаштва дужан је да спроведе поступак и донесе одлуку у року од 90 дана од дана покретања поступка за утврђивање разлога за разрешење носиоца јавнотужилачке функције.

Врховни јавни тужилац изузима се из одлучивања у поступку из става 1. овог члана ако је поступак покренут против њега.

Одлука Високог савета тужилаштва донета у поступку из става 1. овог члана мора бити образложена.

Положај носиоца јавнотужилачке функције у поступку за утврђивање разлога за његово разрешење због учињеног тешког дисциплинског прекршаја

Члан 106.

У поступку из члана 105. овог закона носилац јавнотужилачке функције има право да одмах буде обавештен о разлозима за покретање поступка, да се упозна с предметом, пратећом документацијом и током поступка и да сам или преко пуномоћника пружи објашњења и доказе за своје наводе.

Носилац јавнотужилачке функције има право да своје наводе усмено изложи пред Високим саветом тужилаштва.

Поступак из члана 105. овог закона је хитан, води се уз сва јемства правичног суђења, без присуства јавности, осим ако носилац јавнотужилачке функције у односу на кога се поступак води захтева да поступак буде јаван.

3. Одлука о престанку јавнотужилачке функције

Надлежност за доношење одлуке

Члан 107.

Одлуку о престанку јавнотужилачке функције Врховног јавног тужиоца доноси Народна скупштина, на предлог Високог савета тужилаштва, после спроведеног поступка у којем утврђује разлог за престанак јавнотужилачке функције Врховног јавног тужиоца.

У поступку утврђивања предлога за престанак јавнотужилачке функције Врховног јавног тужиоца, Врховни јавни тужилац изузима се из одлучивања.

Одлуку о престанку јавнотужилачке функције главног јавног тужиоца и јавног тужиоца доноси Високи савет тужилаштва, после спроведеног поступка у којем утврђује разлог за престанак јавнотужилачке функције.

Поступак из ст. 1. и 3. овог члана покреће и води Високи савет тужилаштва по службеној дужности.

Јавнотужилачка функција престаје оног дана који Високи савет тужилаштва, односно Народна скупштина наведе у својој одлуци, изузев у случају из члана 100. став 3. и члана 101. овог закона.

Одлука о престанку јавнотужилачке функције мора бити образложена и објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије” и на интернет страници Високог савета тужилаштва, а одлука о престанку јавнотужилачке функције Врховног јавног тужиоца објављује се и на интернет страници Народне скупштине.

Жалба Уставном суду која искључује право на подношење уставне жалбе

Члан 108.

Против одлуке Народне скупштине, односно Високог савета тужилаштва о престанку јавнотужилачке функције, Врховни јавни тужилац, главни јавни тужилац односно јавни тужилац може изјавити жалбу Уставном суду, која искључује право на подношење уставне жалбе, у року од 30 дана од дана достављања одлуке.

Уставни суд својом одлуком може одбити жалбу Уставном суду или усвојити жалбу Уставном суду и поништити одлуку о престанку јавнотужилачке функције.

Одлука Уставног суда је коначна и објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије”.

VI. ВРЕДНОВАЊЕ РАДА ГЛАВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА И ЈАВНОГ ТУЖИОЦА

Појам

Члан 109.

Вредновање рада главног јавног тужиоца и јавног тужиоца представља основ за избор и обавезну обуку.

Вредновање се врши на основу јавно објављених, објективних, јединствених и свеобухватних критеријума који се заснивају на квалитативним и квантитативним показатељима.

Вредновање рада главног јавног тужиоца и јавног тужиоца врши се на основу следећих основних критеријума: стручно знање и способност његове примене; способност аналитичког мишљења и решавања правних питања; способност за доношење одлука у примереним роковима; вештина расправљања и саслушавања; способност усменог и писменог изражавања и аргумендовања; способност

организовања и руковођења јавнотужилачког посла; преузимање додатних послова и задужења.

Критеријуми и показатељи за вредновање, начин и поступак вредновања рада главног јавног тужиоца и јавног тужиоца, ближе се уређују актом Високог савета тужилаштва.

Рад Врховног јавног тужиоца и јавних тужилаца Врховног јавног тужилашта не подлеже вредновању.

Период за који се врши вредновање рада

Члан 110.

Рад главног јавног тужиоца и јавног тужиоца редовно се вреднује једном у три године.

Изузетно, на основу одлуке Високог савета тужилаштва, рад главног јавног тужиоца и јавног тужиоца може се вредновати и ванредно.

Оцене вредновања рада

Члан 111.

Вредновање рада се изражава оценом.

Оцене су: „изузетно успешно обавља јавнотужилачку функцију”, „успешно обавља јавнотужилачку функцију”, „задовољавајуће обавља јавнотужилачку функцију” и „незадовољавајуће обавља јавнотужилачку функцију”.

Оцена се уписује у лични лист главног јавног тужиоца, односно јавног тужиоца.

Главни јавни тужилац, односно јавни тужилац има право приговора против одлуке о вредновању рада Високом савету тужилаштва у року од 15 дана од дана пријема одлуке, која мора бити образложена.

Поступак вредновања рада

Члан 112.

Вредновање рада главног јавног тужиоца и јавног тужиоца врши комисија коју именује Високи савет тужилаштва.

Комисија је састављена од три члана, у којој јавни тужиоци вишег степена вреднују рад главног јавног тужиоца и јавног тужиоца нижег степена.

VII. ДИСЦИПЛИНСКА ОДГОВОРНОСТ И ДИСЦИПЛИНСКИ ПОСТУПАК

Сврха дисциплинске одговорности

Члан 113.

Носилац јавнотужилачке функције подлеже дисциплинској одговорности.

Сврха дисциплинске одговорности је да се носилац јавнотужилачке функције упозори или санкционише, без угрожавања његове самосталности, због непримереног понашања или пропуста у раду који угрожава ауторитет и непристрасност јавног тужилаштва, а с циљем одржавања поверења јавности у јавно тужилаштво.

Дисциплински прекршај

Члан 114.

Дисциплински прекршај је несавесно вршење јавнотужилачке функције или понашање недостојно носиоца јавнотужилачке функције, које је прописано овим законом.

Несавесно вршење јавнотужилачке функције је поступање које је супротно прописаним обавезама и забранама у вршењу функције или у вези са вршењем функције.

Понашање недостојно јавнотужилачке функције представља понашање носиоца јавнотужилачке функције у вршењу функције и изван вршења функције којим се нарушава углед јавног тужилаштва и поверење грађана у јавно тужилаштво.

Врсте дисциплинских прекршаја

Члан 115.

Дисциплински прекршаји су:

- 1) неоправдано неизрађивање јавнотужилачке одлуке у прописаном року;
- 2) неоправдано неподношење редовног или ванредног правног средства у прописаном року;
- 3) учестало пропуштање или кашњење на заказани претрес, расправу и другу процесну радњу у предметима који су му додељени у рад;
- 4) пропуштање да тражи изузеће у предмету ако за то постоје законски разлози;
- 5) неоправдано одбијање вршења посла или задатка који је поверен носиоцу јавнотужилачке функције;
- 6) неосновано неизвршавање обавезног упутства главног јавног тужиоца за рад и поступање у поједином предмету;
- 7) неизвршавање општег обавезног упутства Врховног јавног тужиоца;
- 8) очигледно кршење обавезе правилног поступања према судији у поступку, странци, њеном правном заступнику, сведоку, особљу или колеги;
- 9) упуштање у непримерене односе са странком или њеним правним заступником у поступку који се води;
- 10) давање непотпуних или нетачних података од значаја за рад Високог савета тужилаштва у поступку избора или престанка јавнотужилачке функције, утврђивања дисциплинске одговорности и другим питањима из његове надлежности;
- 11) кршење начела непристрасности и угрожавање поверења грађана у јавно тужилаштво;
- 12) обављање друге функције, посла или приватног интереса који су законом одређени као неспојиви са јавнотужилачком функцијом;
- 13) прихватање поклона супротно прописима који уређују сукоб интереса;
- 14) неоправдано и учестало непоштовање радног времена;
- 15) у знатној мери кршење одредбе Етичког кодекса, које је утврђено одлуком Етичког одбора;
- 16) неоправдано не похађање обавезног програма обуке;
- 17) коришћење хијерархијских овлашћења на начин супротан закону;
- 18) неоправдано непоступање по годишњем распореду послова у јавном тужилаштву или измени одлуке о годишњем распореду послова у јавном тужилаштву;
- 19) неовлашћено саопштавање медијима информације о текућим или планираним доказним радњама и истрагама;
- 20) непоступање по одлуци Високог савета тужилаштва о упућивању на обавезан здравствени преглед;
- 21) неоправдано непоступање по мерама донетим у поступку надзора;

22) недостављање или неблаговремено достављање приговора против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговора против решења о супституцији или приговора против решења о деволуцији комисији из члана 22. овог закона;

23) недостављање или неблаговремено достављање приговора против одлуке о годишњем распореду послова у јавном тужилаштву или одлуке о измени одлуке о годишњем распореду послова у јавном тужилаштву.

Тежак дисциплински прекршај постоји ако је услед извршења дисциплинског прекршаја из става 1. тач. 1), 2), 4) – 7), 11) – 13), 15), 17), 18), 20) и 21) овог члана дошло до озбиљног поремећаја у раду јавног тужилаштва или нарушавања угледа и поверења јавности у јавно тужилаштво, а нарочито застаревања кривичног гоњења, као и у случају поновљеног дисциплинског прекршаја.

Под поновљеним дисциплинским прекршајем из става 2. овог члана сматра се два пута правноснажно утврђена одговорност носиоца јавнотужилачке функције за дисциплински прекршај, ако између правноснажних одлука није протекло више од три године.

Одредбе ст. 2. и 3. овог члана не примењују се на дисциплинске прекршаје из става 1. тач. 3), 8) – 10), 14), 16), 19), 22) и 23) овог члана.

Приликом утврђивања да ли је учињен дисциплински прекршај из става 1. тачка 15) овог члана, Етички одбор је дужан да одлучи о кршењу одредбе Етичког кодекса у знатној мери у року од 90 дана од дана подношења захтева за утврђивање кршења.

Другим законом не може се прописати дисциплински прекршај носиоца јавнотужилачке функције.

Носилац јавнотужилачке функције није одговоран за дисциплински прекршај који је учињен услед недовољног броја јавних тужилаца у јавном тужилаштву, повећаног прилива предмета у јавном тужилаштву, недовољног броја особља у јавном тужилаштву, незадовољавајућих просторних и техничких услова за рад или других разлога који онемогућавају ефикасно поступање носиоца јавнотужилачке функције.

Дисциплинске мере

Члан 116.

Дисциплинске мере су: опомена, умањење плате до 50% до једне године и забрана избора у друго јавно тужилаштво у трајању до три године.

Дисциплинска мера изриче се сразмерно тежини учињеног дисциплинског прекршаја.

Опомена може бити изречена само ако се први пут утврди одговорност главног јавног тужиоца, односно јавног тужиоца за дисциплински прекршај.

Дисциплинска мера умањење плате до 50% и дисциплинска мера забрана избора у јавно тужилаштво вишег степена у трајању до три године могу се изрећи свака посебно или заједно.

Дисциплинска мера из става 4. овог члана се могу изрећи заједно само у случају да је учињен тежак дисциплински прекршај.

Покретање поступка за утврђивање разлога
за разрешење носиоца јавнотужилачке функције

Члан 117.

Ако је у дисциплинском поступку правноснажном одлуком утврђено да је носилац јавнотужилачке функције учинио тежак дисциплински прекршај, Високи савет тужилаштва, односно Дисциплинска комисија може покренути поступак за утврђивање разлога за разрешење носиоца јавнотужилачке функције.

У поступку за утврђивање разлога за разрешење носиоца јавнотужилачке функције из става 1. овог члана Високи савет тужилаштва оцењује да ли учињени дисциплински прекршај озбиљно штети угледу јавнотужилачке функције или поверењу јавности у јавно тужилаштво.

Дисциплински органи

Члан 118.

Дисциплински органи су: Дисциплински тужилац и његови заменици и Дисциплинска комисија.

Дисциплинског тужиоца, његове заменике и чланове Дисциплинске комисије именује Високи савет тужилаштва из реда главних јавних тужилаца и јавних тужилаца на период од пет година без могућности поновног именовања.

Састав, услове за именовање, начин престанка дужности, начин рада и одлучивања у дисциплинским органима, уређују се актом Високог савета тужилаштва, који се објављује у „Службеном гласнику Републике Србије” и на интернет страници Високог савета тужилаштва.

Дисциплински поступак

Члан 119.

Свако лице може поднети дисциплинску пријаву против носиоца јавнотужилачке функције Дисциплинском тужиоцу.

Предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплински тужилац подноси на основу дисциплинске пријаве или по службеној дужности.

Дисциплински поступак води Дисциплинска комисија на предлог Дисциплинског тужиоца. Дисциплинска комисија не може одлучивати изван предлога Дисциплинског тужиоца.

У току дисциплинског поступка Дисциплински тужилац може да измени или прошири предлог за вођење дисциплинског поступка, ако изведени докази указују на измену чињеничног стања у односу на поднети предлог или ако је носилац јавнотужилачке функције чија се дисциплинска одговорност утврђује учинио још неки дисциплински прекршај. Дисциплински поступак је хитан, води се уз сва јемства правичног суђења, без присуства јавности, осим ако носилац јавнотужилачке функције у односу на кога се води дисциплински поступак захтева да буде јаван.

Дисциплински поступак ближе се уређује актом Високог савета тужилаштва.

Вођење дисциплинског поступка застарева истеком три године од дана када је дисциплински прекршај учињен, а не тече за време трајања управног спора, односно судског поступка у вези са покренутим дисциплинским поступком и изрешеном дисциплинском мером.

Одлука Дисциплинског тужиоца

Члан 120.

Дисциплински тужилац може да одбаци дисциплинску пријаву као неосновану или да је прихвати и поднесе предлог за вођење дисциплинског поступка.

Положај носиоца јавнотужилачке функције у дисциплинском поступку

Члан 121.

Носилац јавнотужилачке функције има право да му се одмах достави предлог за вођење дисциплинског поступка, да се упозна са предметом и доказима и да сам или преко пуномоћника пружи објашњење и доказе за своје наводе.

Носилац јавнотужилачке функције има право да своје наводе усмено изложи пред Дисциплинском комисијом.

Одлука Дисциплинске комисије

Члан 122.

После спроведеног дисциплинског поступка Дисциплинска комисија може да одбије предлог за вођење дисциплинског поступка или да усвоји предлог и изрекне дисциплинску меру.

Одлука Дисциплинске комисије из става 1. овог члана мора бити образложена.

Против одлуке Дисциплинске комисије Дисциплински тужилац и носилац јавнотужилачке функције против кога се води дисциплински поступак могу изјавити жалбу Високом савету тужилаштва, у року од осам дана од дана достављања одлуке.

Одлука Високог савета тужилаштва по жалби

Члан 123.

Одлучујући по жалби, Високи савет тужилаштва може жалбу да одбаци као неблаговремену, недозвољену или изјављену од неовлашћеног лица, да потврди првостепену одлуку Дисциплинске комисије или да одлуку преиначи.

Министар надлежан за правосуђе не може да гласа у поступку по жалби.

Врховни јавни тужилац изузима се из одлучивања ако се у дисциплинском поступку одлучује о његовој одговорности.

Високи савет тужилаштва је дужан да о жалби одлучи у року од 30 дана од дана достављања жалбе.

Одлука Високог савета тужилаштва о жалби мора бити образложена.

Одлука Високог савета тужилаштва је коначна и против ње се може покренути управни спор.

Поступак у управном спору је хитан.

Правоснажна одлука којом је изречена дисциплинска мера уписује се у лични лист носиоца јавнотужилачке функције.

Одлука којом је изречена дисциплинска мера брише се из личног листа носиоца јавнотужилачке функције по протеку три године од дана правоснажности одлуке.

Евиденција о дисциплинским поступцима

Члан 124.

Високи савет тужилаштва води евиденцију о дисциплинском поступку против носиоца јавнотужилачке функције.

Евиденција из става 1. овог члана садржи: име и презиме, јединствен матични број грађана и назив јавног тужилаштва у коме носилац јавнотужилачке функције врши јавнотужилачку функцију, дисциплински прекршај за који је вођен поступак, исход поступка и изречену дисциплинску меру.

VIII. КОЛЕГИЈУМ ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА

Састав колегијума јавног тужилаштва

Члан 125.

Колегијум јавног тужилаштва сачињавају главни јавни тужилац и јавни тужиоци тог јавног тужилаштва.

Сазивање колегијума јавног тужилаштва

Члан 126.

Колегијум јавног тужилаштва сазива и њиме руководи главни јавни тужилац или јавни тужиолац кога он одреди.

Главни јавни тужилац дужан је да сазове колегијум јавног тужилаштва на захтев најмање једне трећине јавних тужилаца.

Начин рада и одлучивања

Члан 127.

Колегијум јавног тужилаштва одлучује ако је присутно најмање две трећине јавних тужилаца, а одлука је пуноважна ако за њу гласа већина присутних чланова.

Надлежност колегијума јавног тужилаштва

Члан 128.

Колегијум јавног тужилаштва:

- 1) даје мишљење Високом савету тужилаштва о кандидату за главног јавног тужиоца и јавног тужиоца у свом или непосредно нижем јавном тужилаштву;
- 2) даје мишљење о предлогу извештаја о раду јавног тужилаштва за претходну годину;
- 3) даје мишљење о предлогу плана и програма рада јавног тужилаштва за наредну годину;
- 4) разматра извештај о извршеном надзору над радом јавног тужилаштва;
- 5) разматра питања од значаја за стручно усавршавање и организацију јавног тужилаштва;
- 6) врши и друге послове у складу са актом о управи у јавном тужилаштву.

Колегијум Врховног јавног тужилаштва

Члан 129.

Колегијум Врховног јавног тужилаштва чине Врховни јавни тужилац и јавни тужиоци Врховног јавног тужилаштва.

Поред надлежности из члана 128. овог закона, колегијум Врховног јавног тужилаштва:

- 1) даје мишљење о нацртима закона или других прописа од значаја за рад јавног тужилаштва или обављање јавнотужилачке функције;
- 2) даје мишљење Високом савету тужилаштва у поступку решавања захтева за изузеће Врховног јавног тужиоца;
- 3) обавља и друге послове у складу са актом о управи у јавном тужилаштву.

Ради разматрања питања од значаја за рад јавног тужилаштва, Врховни јавни тужилац може сазвати проширени колегијум Врховног јавног тужилаштва, који чине Врховни јавни тужилац, јавни тужиоци Врховног јавног тужилаштва, апелациони главни јавни тужиоци, главни јавни тужиоци посебне надлежности и виши главни јавни тужиоци.

IX. ОСОБЉЕ У ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ

Састав и број особља

Члан 130.

Особље у јавном тужилаштву чине јавнотужилачки помоћник, јавнотужилачки приправник, државни службеник и намештеник запослен на административним, техничким, рачуноводственим, информационим и другим пратећим пословима значајним за јавно тужилаштво.

Број особља у јавном тужилаштву одређује главни јавни тужилац актом о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места, уз сагласност министра надлежног за правосуђе.

Мерила за одређивање броја особља у јавном тужилаштву утврђује министар надлежан за правосуђе, по прибављеном мишљењу Високог савета тужилаштва.

Секретар

Члан 131.

Врховно јавно тужилаштво има секретара који помаже Врховном јавном тужиоцу у вршењу послова управе у јавном тужилаштву.

За секретара у Врховног јавног тужилаштва може бити постављено лице које испуњава услове за избор за апелационог главног јавног тужиоца.

Секретар Врховног јавног тужилаштва има статус државног службеника на положају.

Јавно тужилаштво може имати секретара који помаже главном јавном тужиоцу у вршењу послова управе у јавном тужилаштву.

Секретара јавног тужилаштва распоређује главни јавни тужилац.

Јавнотужилачки помоћник

Члан 132.

Јавнотужилачки помоћник помаже главном јавном тужиоцу и јавном тужиоцу, израђује нацрте аката, прима на записник пријаве, поднеске и изјаве грађана и самостално или под надзором врши послове предвиђене законом и другим прописом.

Рад јавнотужилачког помоћника надзире главни јавни тужилац или јавни тужилац кога он одреди.

Поступак пријема јавнотужилачког помоћника ближе се уређује актом министра надлежног за правосуђе, по прибављеном мишљењу Високог савета тужилаштва.

Звање јавнотужилачког помоћника

Члан 133.

Јавнотужилачки помоћник стиче звање: јавнотужилачки сарадник, виши јавнотужилачки сарадник, саветник или виши саветник.

Звање јавнотужилачког сарадника може стећи лице које има положени правосудни испит, а звање вишег јавнотужилачког сарадника лице које после положеног правосудног испита има најмање две године радног искуства у правној струци.

Звање саветника може стећи лице које испуњава услове за вишег главног јавног тужиоца. Звање саветника постоји у Врховном јавном тужилаштву, јавном тужилаштву посебне надлежности и апелационом јавном тужилаштву.

У Врховном јавном тужилаштву постоји и звање вишег саветника, које се стиче одлуком колегијума Врховног јавног тужилаштва, а може га стећи лице које има звање саветника.

Вредновање рада јавнотужилачког помоћника

Члан 134.

Рад јавнотужилачког помоћника вреднује главни јавни тужилац, по прибављеном мишљењу јавног тужиоца с којим јавнотужилачки помоћник ради.

На вредновање и последице вредновања јавнотужилачког помоћника сходно се примењују правила о вредновању судијског помоћника.

Јавнотужилачки приправник

Члан 135.

За јавнотужилачког приправника прима се лице које је завршило правни факултет и испуњава опште услове за рад у државним органима.

Јавнотужилачки приправник прима се у основно и више јавно тужилаштво.

Број јавнотужилачких приправника одређује се посебно за свако јавно тужилаштво актом министра надлежног за правосуђе, по прибављеном мишљењу Високог савета тужилаштва.

При пријему јавнотужилачког приправника нарочито се води рачуна о националном саставу становништва, одговарајућој заступљености припадника националних мањина и познавању стручне правне терминологије на језику националне мањине, који је у службеној употреби у суду.

Поступак пријема јавнотужилачког приправника ближе се уређује актом министра надлежног за правосуђе, по прибављеном мишљењу Високог савета тужилаштва.

Радни однос јавнотужилачког приправника

Члан 136.

Јавнотужилачки приправник прима се у радни однос на три године.

Јавнотужилачки приправник који је на правосудном испиту оцењен оценом „положио са одликом” прима се у радни однос на неодређено време у звању јавнотужилачког сарадника.

Волонтер

Члан 137.

Дипломирани правник може бити примљен на обуку у јавно тужилаштво, без заснивања радног односа, ради стицања радног искуства и услова за полагање правосудног испита (волонтер).

Обука

Члан 138.

Програм обуке јавнотужилачког приправника и јавнотужилачког помоћника утврђује Високи савет тужилаштва.

Јавнотужилачки приправник и јавнотужилачки помоћник може одређено време бити упућен на обуку у друго јавно тужилаштво, државни орган или орган јединице локалне самоуправе.

Лични лист особља у јавном тужилаштву

Члан 139.

Јавно тужилаштво води лични лист за особље запослено у јавном тужилаштву.

Лични лист особља у јавном тужилаштву садржи: име и презиме, јединствени матични број грађана, место и датум рођења, пребивалиште, податке о завршеној школи, звању или занимању, вредновању рада, кретању у служби, објављеним радовима, учешћу у програмима стручног усавршавања, знању страних језика, имовинском стању, стамбеним приликама и друге податке.

Образац и начин вођења личних листова из става 1. овог члана прописује Високи савет тужилаштва.

Остала правила о особљу у јавном тужилаштву

Члан 140.

Особље у јавном тужилаштву дужно је да савесно и непристрасно врши своје послове и чува углед јавног тужилаштва.

На заснивање радног односа, права, дужности, стручно усавршавање, оцењивање и одговорност особља у јавном тужилаштву примењују се прописи који уређују радне односе државних службеника и намештеника, ако овим законом није друкчије одређено.

X. СРЕДСТВА ЗА РАД ЈАВНИХ ТУЖИЛАШТАВА

Основна одредба

Члан 141.

Средства за рад јавног тужилаштва обезбеђују се у буџету Републике Србије.

Средства за рад јавног тужилаштва треба да обимом и приливом одржавају самосталност и редован рад јавног тужилаштва.

Предлагање и извршење буџетских средстава

Члан 142.

Обим и структуру буџетских средстава за рад јавног тужилаштва предлажу Високи савет тужилаштва и министарство надлежно за правосуђе.

Високи савет тужилаштва предлаже обим и структуру буџетских средстава неопходних за текуће расходе јавног тужилаштва, осим расхода за особље у јавном тужилаштву, у складу са Законом о Високом савету тужилаштва и врши расподелу ових средстава јавним тужилаштвима.

Министарство надлежно за правосуђе предлага обим и структуру буџетских средстава неопходних за текуће расходе за особље у јавном тужилаштву, одржавање опреме и објеката јавних тужилаштава, расходе за инвестициона и капитална улагања за јавна тужилаштва, уређење и развој правосудног информационог система и врши расподелу ових средстава.

Надзор над трошењем буџетских средстава

Члан 143.

Надзор над трошењем буџетских средстава одређених за рад јавног тужилаштва спроводе Високи савет тужилаштва и министарство надлежно за правосуђе, у оквиру својих буџетских надлежности, као и министарство надлежно за финансије у складу са законом.

XI. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Наставак вршења јавнотужилачке функције заменика јавног тужиоца изабраног на сталну јавнотужилачку функцију

Члан 144.

Заменик јавног тужиоца изабран на сталну јавнотужилачку функцију пре дана конституисања Високог савета тужилаштва, наставља од дана конституисања Високог савета тужилаштва да врши функцију као јавни тужилац у јавном тужилаштву у којем је изабран.

Изузетно од става 1. овог члана, заменик јавног тужиоца изабран на сталну јавнотужилачку функцију у Републичком јавном тужилаштву, Тужилаштву за организовани криминал и Тужилаштву за ратне злочине пре дана конституисања Високог савета тужилаштва, наставља од дана конституисања Високог савета тужилаштва да врши јавнотужилачку функцију као јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва, Јавног тужилаштва за организовани криминал и Јавног тужилаштва за ратне злочине.

Наставак вршења јавнотужилачке функције заменика јавног тужиоца изабраног први пут

Члан 145.

Заменик јавног тужиоца изабран први пут од стране Народне скупштине од дана ступања на снагу Уставног закона за спровођење Акта о промени Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, број 115/21) до дана конституисања Високог савета тужилаштва наставља, од дана доношења одлуке Високог савета тужилаштва којом се констатује да његова јавнотужилачка функција постаје стална, да врши јавнотужилачку функцију као јавни тужилац у јавном тужилаштву у којем је изабрани.

Изузетно од става 1. овог члана, заменик јавног тужиоца кога је Народна скупштина од дана ступања на снагу Уставног закона за спровођење Акта о промени Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, број 115/21) до дана конституисања Високог савета тужилаштва први пут изабрала у Републичко јавно тужилаштво, Тужилаштву за организовани криминал и Тужилаштву за ратне злочине, наставља, од дана доношења одлуке Високог савета тужилаштва којом се констатује да његова јавнотужилачка функција постаје стална, да врши јавнотужилачку функцију као јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва, Јавног тужилаштва за организовани криминал и Јавног тужилаштва за ратне злочине.

Наставак вршења јавнотужилачке функције јавних тужилаца

Члан 146.

Јавни тужилац изабран на јавнотужилачку функцију пре дана конституисања Високог савета тужилаштва наставља, од дана конституисања Високог савета тужилаштва, да врши јавнотужилачку функцију као главни јавни тужилац до истека мандата на који је изабран.

Изузетно од става 1. овог члана, јавни тужилац изабран пре ступања на снагу Уставног закона за спровођење Акта о промени Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, број 115/21), од дана конституисања Високог савета тужилаштва наставља да врши јавнотужилачку функцију као главни јавни тужилац до истека мандата на који је изабрани и може још једном бити биран на јавнотужилачку функцију главног јавног тужиоца у истом јавном тужилаштву у складу са овим законом.

Тужилац за организовани криминал изабран на јавнотужилачку функцију пре ступања на снагу Уставног закона за спровођење Акта о промени Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, број 115/21), од дана конституисања Високог савета тужилаштва наставља да врши јавнотужилачку функцију као Главни јавни тужилац за организовани криминал до истека мандата на који је изабран и може још једном бити биран на јавнотужилачку функцију Главног јавног тужиоца за организовани криминал у складу са овим законом.

Тужилац за ратне злочине изабран на јавнотужилачку функцију пре ступања на снагу Уставног закона за спровођење Акта о промени Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, број 115/21), од дана конституисања Високог савета тужилаштва наставља да врши јавнотужилачку функцију као Главни јавни тужилац за ратне злочине до истека мандата на који је изабран и може још једном бити биран на јавнотужилачку функцију Главног јавног тужиоца за ратне злочине у складу са овим законом.

Наставак вршења јавнотужилачке функције Републичког јавног тужиоца

Члан 147.

Републички јавни тужилац изабран на јавнотужилачку функцију пре ступања на снагу Уставног закона за спровођење Акта о промени Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, број 115/21) наставља да врши јавнотужилачку функцију као Врховни јавни тужилац до истека мандата на који је изабран и може бити биран на јавнотужилачку функцију Врховног јавног тужиоца у складу са овим законом.

Наставак рада јавних тужилаштва

Члан 148.

Јавна тужилаштва и посебна одељења јавних тужилаштва основана, односно образована у складу са Законом о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 78/11 – др. закон, 101/11, 38/12 – УС, 121/12, 101/13, 111/14 – УС, 117/14, 106/15, 63/16 – УС), Законом о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва („Службени гласник РС”, број 101/13), Законом о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, тероризма и корупције („Службени гласник РС”, бр. 94/16 и 87/18 – др. закон), Законом о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине („Службени гласник РС”, бр. 67/03, 135/04, 61/05, 101/07, 104/09, 101/11 – др. закон, 6/15 и 87/18 – др. закон) и Законом о организацији и надлежности државних органа за борбу против високотехнолошког криминала („Службени гласник РС”, бр. 61/05 и 104/09), од дана

конституисања Високог савета тужилаштва настављају са радом у складу са овим законом и законима којима су основана, односно образована.

Наставак рада Републичког јавног тужилаштва и тужилаштва посебне надлежности

Члан 149.

Изузетно од члана 148. овог закона, од дана конституисања Високог савета тужилаштва, Републичко јавно тужилаштво, Тужилаштво за организовани криминал и Тужилаштво за ратне злочине настављају са радом као Врховно јавно тужилаштво, Јавно тужилаштво за организовани криминал и Јавно тужилаштво за ратне злочине у складу са овим законом и законима којима су основана.

Окончање започетог поступка

Члан 150.

Поступак започет по одредбама Закона о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 78/11 – др. закон, 101/11, 38/12 – УС, 121/12, 101/13, 111/14 – УС, 117/14, 106/15, 63/16 – УС) који није окончан до дана конституисања Високог савета тужилаштва, окончаће се по одредбама овог закона.

Решење о упућивању заменика јавног тужиоца донето пре дана конституисања Високог савета тужилаштва важи до истека времена упућивања.

Решење о постављењу вршиоца функције јавног тужиоца донето пре дана конституисања Високог савета тужилаштва важи до истека времена постављења.

Рок за доношење подзаконских аката

Члан 151.

Подзаконски акти прописани овим законом доносе се у року од једне године од дана конституисања Високог савета тужилаштва.

Подзаконски акти донети у складу са Законом о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 78/11 – др. закон, 101/11, 38/12 – УС, 121/12, 101/13, 111/14 – УС, 117/14, 106/15, 63/16 – УС) примењују се до доношења аката из става 1. овог члана, ако нису у супротности са овим законом.

Важење одредаба о особљу у јавном тужилаштву

Члан 152.

Одредбе овог закона којим се уређује положај особља у јавном тужилаштву важе до ступања на снагу посебног закона који ће уредити положај особља у јавном тужилаштву.

Престанак важења Закона о јавном тужилаштву

Члан 153.

Даном конституисања Високог савета тужилаштва престаје да важи Закон о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 78/11 – др. закон, 101/11, 38/12 – УС, 121/12, 101/13, 111/14 – УС, 117/14, 106/15, 63/16 – УС).

Завршна одредба

Члан 154.

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењује се од дана конституисања Високог савета тужилаштва.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о јавном тужилаштву садржан је у члану 155. став 1. Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, бр. 98/06 и 16/22 - у даљем тексту: Устав), који прописује да се оснивање, организација и надлежност јавног тужилаштва уређују законом; члан 155. став 8. Устава који прописује да се хијерархијска овлашћења у руковођењу јавним тужилаштвом и правна средства против њих ближе уређују законом; члан 157. став 5. Устава који одређује да нижи јавни тужилац или јавни тужилац који сматра да је обавезно упутство незаконито или неосновано има право на приговор, у складу са законом; члан 158. став 1. Устава који предвиђа да Врховног јавног тужиоца бира Народна скупштина, на предлог Високог савета тужилаштва после јавног конкурса, гласовима три петине свих народних посланика, у складу са законом; члан 158. став 9. Устава који одређује да Врховни јавни тужилац и главни јавни тужилац којима престане функција остају на функцији јавног тужиоца у складу са законом, као и члан 161. став 3. Устава, који прописује да се законом уређује које су функције, послови, или приватни интереси неспојиви са функцијом Врховног јавног тужиоца, главног јавног тужиоца и јавног тужиоца.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Проблеми које закон треба да реши

Актом о промени Устава створене су нормативне претпоставке за другачије законско уређивање положаја носилаца јавнотужилачке функције, услова и поступка на њихов избор, престанак њихове функције, њихову одговорност, положај, као и организацију и начин рада јавног тужилаштва.

Како су ова питања другачије решена у односу на дотадашња уставна решења, неопходно је донети нов закон који ће бити усклађен са уставним изменама, а којим ће се прецизно уредити организација и надлежност јавног тужилаштва, услови, поступак за избор и престанак функције носиоца јавнотужилачке функције, права и дужности носиоца јавнотужилачке функције, вредновање њиховог рада, дисциплинска одговорност, обављање послова управе у јавном тужилаштву и правосудне управе, обезбеђивање средстава за рад јавног тужилаштва и сва друга питања од значаја за рад јавног тужилаштва.

Циљеви који се законом постижу

Потреба за доношењем Закона о јавном тужилаштву последица је ојачавања самосталности носилаца јавнотужилачке функције, као и сталности њихове функције. Законом се ближе уређују сва питања која су од значаја за статус носилаца јавнотужилачке функције, као и сва важна питања која се односе на организацију и рад јавних тужилаштава.

Разматране могућности да се проблем реши и без доношења закона

Чланом 2. став 1. Уставног закона за спровођење Акта о промени Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, број 115/21 - у даљем тексту: Амандмани), прописано је, између осталог, да ће се Закон о јавном тужилаштву ускладити са Амандманима у року од годину дана од дана ступања на снагу Амандмана. С обзиром изричиту обавезу Уставног закона, потребно усклађивање се и може решити искључиво доношењем закона.

Имајући у виду да је Акт о промени Устава донео значајне измене везане за статус носилаца јавнотужилачке функције (сталност функције, услови и поступак за избор, другачији називи носилаца јавнотужилачке функције, другачија хијерархијска овлашћења, дисциплинска одговорност, обезбеђивање средстава за рад јавних тужилаштва и слично), већину одредаба важећег Закона о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 78/11 – др. закон, 101/11, 38/12 – УС, 121/12, 101/13, 111/14 – УС, 117/14, 106/15, 63/16 – УС) је неопходно изменити. Обим ових измена би се односио да више од половине чланова важећег закона, због чега је, у складу са чланом 47. став 2. Јединствених методолошких правила за израду прописа („Службени гласник РС”, број 21/10), неопходно донети нови закон.

Зашто је доношење закона најбољи начин за решавање проблема

Из наведених разлога, доношење новог закона који ће ближе уредити положај носилаца јавнотужилачке функције, као и друга најзначајнија питања за рад јавних тужилаштва је једино могуће решење.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Закон о јавном тужилаштву целовито и детаљно уређује организацију и надлежност јавног тужилаштва, услове и поступак за избор и престанак функције носиоца јавнотужилачке функције, права и дужности носиоца јавнотужилачке функције, вредновање рада главног јавног тужиоца и јавног тужиоца, дисциплинску одговорност носиоца јавнотужилачке функције, обављање послова управе у јавном тужилаштву и правосудне управе, питања везана за обезбеђивање средстава за рад јавног тужилаштва и сва друга питања од значаја за рад јавног тужилаштва, која су законска материја. Закон је подељен на XI глава, и то: I. Основне одредбе; II. Уређење јавног тужилаштва; III. Положај носилаца јавнотужилачке функције; IV. Избор; V. Престанак јавнотужилачке функције VI. Вредновање рада главног јавног тужиоца и јавног тужиоца; VII. Дисциплинска одговорност и дисциплински поступак; VIII. Колегијум јавног тужилаштва; IX. Особље у јавном тужилаштву; X. Средства за рад јавног тужилаштва и XI. Прелазне и завршне одредбе.

У Основним одредбама (чл. 1. до 12) Закона о јавном тужилаштву (у даљем тексту: Закон) одређен је предмет закона, дат појам јавног тужилаштва, уређено је оснивање и организација јавног тужилаштва, функција и руковођење јавним тужилашвом, предвиђена самосталност и забрана непримереног утицаја, прописана обележја јавног тужилаштва, уређена употреба службеног језика и писма, прописана дужност достављања списа и пружања потребних података и објашњења јавном тужилаштву, прописан начин на које јавно тужилаштво обавештава јавност и прописани принципи јавнотужилачке функције.

Чланом 1. Закона одређен је његов предмет, а то је да уређује организацију и надлежност јавног тужилаштва, услове, поступак за избор и престанак функције носиоца јавнотужилачке функције, права и дужности носиоца јавнотужилачке функције, вредновање рада главног јавног тужиоца и јавног тужиоца, дисциплинску одговорност носиоца јавнотужилачке функције, обављање послова управе у јавном тужилаштву и правосудне управе, обезбеђивање средстава за рад јавног тужилаштва и друга питања од значаја за рад јавног тужилаштва.

У чл. 2. и 3. Закона јавно тужилаштво је одређено као јединствен и самосталан државни орган који гони учиниоца кривичног и другог кажњивог дела и врши друге надлежности којима се штити јавни интерес одређен законом, које поступа на основу Устава, потврђеног међународног уговора, закона, општеприхваћених правила међународног права и другог општег акта, донетог у складу са законом. У складу са Амандманима, највише јавно тужилаштво у Републици Србији је Врховно јавно тужилаштво, док се оснивање, седиште и подручја других јавних тужилаштава уређују посебним законом.

Такође, у складу са Амандманима, функцију јавног тужилаштва врше Врховни јавни тужилац, главни јавни тужилац и јавни тужилац. Врховни јавни тужилац и главни јавни тужилац представљају јавно тужилаштво којим руководе, а у руковођењу јавним тужилаштом имају хијерархијско овлашћење у односу на поступање нижег главног јавног тужиоца и јавног тужиоца у конкретном предмету (члан 4).

У чл. 5. и 6. Закона уређено је питање самосталности и изричито прописана забрана непримереног утицаја на носиоце јавнотужилачке функције. Предвиђено је да је јавно тужилаштво самостално у вршењу своје надлежности и да нико изван јавног тужилаштва не може утицати на јавно тужилаштво и носиоца јавнотужилачке функције у поступању и одлучивању у поједином предмету. Тачније, забрањен је непримерени утицај на носиоца јавнотужилачке функције у вршењу јавнотужилачке функције, нарочито сваки облик претње и принуде према носиоцу јавнотужилачке функције, коришћење јавног положаја, медија и јавног иступања, којима се утиче на поступање јавног тужилаштва, сваки други непримерени утицај на јавно тужилаштво, као и сваки притисак на учесника у поступку пред јавним тужилаштом. Међутим, под непримереним утицајем се не може сматрати коришћење законом прописаних права учесника у поступку, извештавање о раду јавног тужилаштва (у складу са прописима који уређују јавно информисање), као ни стручно анализирање поступања јавног тужилаштва. Поред тога, Врховни јавни тужилац, главни јавни тужилац и јавни тужилац дужан је да одбије радњу која представља непримерен утицај на самосталност у раду јавног тужилаштва, као и да пријави такав утицај Високом савету тужилаштва, а може поднети и захтев за заштиту од непримереног утицаја Високом савету тужилаштва.

Чланови 7. и 8. Закона прописана су обележја јавног тужилаштва, као и употреба службеног језика и писма.

Суд, други орган Републике Србије, орган аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе, градске општине, ималац јавних овлашћења, правно и физичко лице дужни су да јавном тужилаштву, на његов захтев, доставе спис и обавештење потребно за предузимање радње у складу са законом, а ако је јавно тужилаштво везано законским роком за поступање, списи се достављају неодложно. При томе, у циљу појашњења наведеног

овлашћења јавног тужилаштва, прописано је да јавно тужилаштво не може без законског овлашћења да захтева достављање списка и обавештења (члан 9).

У члану 10. Закона прописана је општа дужност пружања података и објашњења јавном тужилаштву и предвиђено да су сви дужни да јавном тужилаштву, на његов захтев, непосредно пруже објашњења и податке који су му потребни за предузимање радње у складу са законом. И овде је предвиђено да јавно тужилаштво не може без законског овлашћења да захтева достављање података и пружање објашњења.

Чланом 11. Закона уређено је питање обавештавања јавности. Предвиђено је да јавно тужилаштво обавештава јавност о стању криминалитета и другим појавама које запази у раду, као и да може обавештавати јавност о поједином предмету у којем поступа у граници својих законом одређених овлашћења. При томе обавештавање мора бити у складу с интересом поступка, уз поштовање претпоставке невиности, заштиту података о личности, приватности, као и достојанства учесника у поступку.

У члану 12. прописани су принципи вршења јавнотужилачке функције. Носилац јавнотужилачке функције дужан је да самостално, стручно, савесно, непристрасно, правично и без непотребног одлагања врши јавнотужилачку функцију, поштујући претпоставку невиности и права учесника у поступку, а водећи рачуна о заштити људских права, а посебно о правима оштећеног и спречавању дискриминације по било ком основу.

У Глави II. Закона (чл. 13. до 49). прописано је уређење јавног тужилаштва. Ова глава је подељена на пет одељака: 1. Врсте и однос јавних тужилаштава; 2. Хијерархијско овлашћење; 3. Надлежност; 4. Управа у јавном тужилаштву; 5. Правосудна управа.

У првом одељку ове главе Закона (чл. 13. и 14) - Врсте и однос јавних тужилаштава није било значајнијих измена у односу на важећи закон, осим што је извршено термилошко усаглашавање са Амандманима. То значи да Јавно тужилаштво Републике Србије чине Врховно јавно тужилаштво, апелациона јавна тужилаштва, виша јавна тужилаштва, основна јавна тужилаштва и јавна тужилаштва посебне надлежности, а да су јавна тужилаштва посебне надлежности су Јавно тужилаштво за организовани криминал и Јавно тужилаштво за ратне злочине. Врховно јавно тужилаштво, Јавно тужилаштво за организовани криминал и Јавно тужилаштво за ратне злочине, оснивају се за територију Републике Србије.

Апелационо јавно тужилаштво оснива се за подручје апелационог суда, више јавно тужилаштво оснива се за подручје вишег суда, а основно јавно тужилаштво оснива се за подручје једног или више основних судова.

Јавно тужилаштво и Јавно тужилаштво за организовани криминал може имати одељење ван свог седишта, као и посебно одељење која се образује за гоњење одређеног кривичног дела.

Оснивање, седиште и подручје апелационог, вишег и основног јавног тужилаштва уређују се посебним законом.

Чланом 14. Закона уређен је међусобни однос јавних тужилаштава, што значи да је основно јавно тужилаштво је ниже у односу на више јавно тужилаштво, више јавно тужилаштво је ниже у односу на апелационо јавно тужилаштво, а да је јавно тужилаштво посебне надлежности и апелационо јавно тужилаштво ниже у односу на Врховно јавно тужилаштво.

У другом одељку ове главе Закона (чл. 15. до 24) уређена су хијерархијска овлашћења у јавном тужилаштву.

У члану 15. Закона уређена је одговорност носилаца јавнотужилачке функције. Главни јавни тужилац одговара за рад јавног тужилаштва и за свој рад Врховном јавном тужиоцу и непосредно вишем главном јавном тужиоцу, а јавни тужилац одговара за свој рад главном јавном тужиоцу.

Члан 16. Закона уређује опште обавезно упутство Врховног јавног тужиоца. Предвиђено је да Врховни јавни тужилац издаје опште обавезно упутство за поступање сваког носиоца јавнотужилачке функције у циљу постизања законитости, делотворности и једнообразности у поступању. Ово упутство је доступно јавности и објављује се на интернет страници Врховног јавног тужилаштва, осим у случају ако његово објављивање угрожава интересе националне безбедности. Објављивањем општих упутстава постиже се већа транспарентност у раду јавног тужилаштва, уз само један изузетак који је у складу са стандардима о приступу информацијама од јавног значаја.

Чланом 17. прописано је обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету. Предвиђено је да непосредно виши главни јавни тужилац може издати нижем главном јавном тужиоцу обавезно упутство за поступање у поједином предмету ако постоји сумња у ефикасност или законитост његовог поступања, односно поступања непосредно нижег јавног тужиоца. Врховни јавни тужилац може такво упутство издати сваком главном јавном тужиоцу. Такође, постоји могућност да главни јавни тужилац може јавном тужиоцу издати обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету, ако постоји сумња у ефикасност или законитост његовог поступања или због спровођења упутства непосредно вишег главног јавног тужиоца. Обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету издаје се у писменој форми и мора садржати разлог и образложење за његово издавање, уз изузетак који дозвољава да Врховни јавни тужилац и главни јавни тужилац могу да издају усмено обавезно упутство, ако је то неопходно ради предузимања радње која не трпи одлагање. Али, и у том случају, обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету у писменом облику доставља се у року од три дана од дана издавања усменог упутства.

Против обавезног упутства, нижи главни јавни тужилац и јавни тужилац који сматра да је обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету незаконито или неосновано може изјавити приговор (члан 18). Приговор се подноси преко главног јавног тужиоца који га је издао обавезно упутство. Он је дужан да у року од три дана од дана пријема приговора преиспита обавезно упутство које је издао и може да донесе одлуку којом ставља ван снаге своје обавезно упутство. Ако то не учини, дужан је да приговор достави комисији која одлучује о приговору. Непоступање, односно не постављање приговора у предвиђеном року представља дисциплински прекршај главног јавног тужиоца. Обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету, приговор против обавезног упутства, акт главног јавног тужиоца о стављању ван снаге обавезног упутства и одлука о приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету саставни су део јавнотужилачког списка (члан 19). Увид у ове акте могу извршити учесници у поступку после правноснажног окончања поступка у којем је издато обавезно упутство за рад и поступање у поједином предмету.

Чланом 20. Закона уређен је институт деволуције. То конкретно значи да непосредно више јавно тужилаштво може ради ефикаснијег вођења поступка или због другог важног разлога, у конкретном предмету предузети сваку радњу за коју је овлашћено ниже јавно тужилаштво, на основу образложеног решења непосредно вишег главног јавног тужиоца. Нижи главни јавни тужилац који сматра да је решење непосредно вишег главног јавног тужиоца неосновано такође може изјавити приговор. Главни јавни тужилац је дужан да

приговор достави комисији која одлучује о приговору, а уколико то не учини такође чини дисциплински прекршај.

Супституција постоји кад непосредно виши главни јавни тужилац образложеним решењем овлашћује ниже јавно тужилаштво да поступа у ствари из надлежности другог нижег јавног тужилаштва, ако је надлежно јавно тужилаштво спречено из правних или стварних разлога да поступа у предмету (члан 21). Такође, постоји и изузетак када Врховни јавни тужилац образложеним решењем овлашћује јавно тужилаштво за организовани криминал да поступа у поједином предмету из надлежности другог јавног тужилаштва, ради ефикаснијег вођења поступка или због другог важног разлога. И овде постоји могућност да, против одговарајућих одлука, надлежни главни јавни тужилац може изјавити приговор. И овде је прописана обавеза достављања приговора комисији која одлучује о њему, а непоступање по овој обавези такође представља дисциплински прекршај главног јавног тужиоца.

О приговору против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговору против решења о супституцији и приговору против решења о деволуцији одлучује комисија Високог савета тужилаштва (члан 22). Комисију чини пет чланова које бира Високи савет тужилаштва из реда јавних тужилаца, на период од пет година без могућности поновног избора, при чему члан Високог савета тужилаштва не може бити члан ове комисије.

Ради остваривања свог хијерархијског овлашћења, Врховни јавни тужилац има право да изврши увид у сваки предмет, а непосредно виши главни јавни тужилац у сваки предмет нижег јавног тужилаштва (члан 23).

Чланом 24. Закона уређена је одговорност Врховног јавног тужиоца. Предвиђено је да је Врховни јавни тужилац одговоран за рад јавног тужилаштва и за свој рад Народној скупштини, при чему није одговоран Народној скупштини за поступање у поједином предмету. Врховни јавни тужилац подноси Народној скупштини редовни годишњи извештај о раду јавног тужилаштва у Републици Србији и извештаје које затражи надлежни одбор Народне скупштине, с тим што извештај не може садржати информације о поступању јавног тужилаштва у конкретном предмету.

Одељак 3. ове главе Закона (чл. 25. до 37) не садржи неке битније измене у односу на важеће законско решење. У овом одељку уређена су стварна надлежност, месна надлежност, сукоб надлежности, општа надлежност, захтев за одлагање и прекид извршења, последице усвајања захтева за одлагање и прекид извршења, надлежност Врховног јавног тужилаштва, надлежност апелационог јавног тужилаштва, надлежност јавних тужилаштва посебне надлежности, надлежност вишег јавног тужилаштва, надлежност основног јавног тужилаштва, преношење надлежности и одлучивање о захтеву за изузеће.

У чл. 29. и 30. Закона уређени су захтев за одлагање и прекид извршења, као и последице усвајања захтева за одлагање и прекид извршења. Реч је о ситуацији када Врховно јавно тужилаштво може захтевати одлагање или прекид извршења одлуке ако сматра да постоје разлози да се ванредним правним средством побија одлука донета у судском или другом поступку. Овде се ради о овлашћењу јавног тужилаштва да достави надлежном суду захтев за прекид и одлагање извршења одлуке само ако постоје разлози за изјављивање ванредног правног средства за које је јавно тужилаштво овлашћено. То не значи да се захтевом јавног тужилаштва аутоматски одлаже или прекида извршење, већ о захтеву јавног тужилаштва одлучује надлежни суд, који као независан орган, у конкретном

случају утврђује да ли је захтев јавног тужилаштва оправдан. Јавно тужилаштво у поступку по овом захтеву има статус странке у поступку, а суд није везан захтевом странке.

У четвртом одељку ове главе Закона (чл. 38. до 41) уређена је правосудна управа. Предвиђено је да Врховни јавни тужилац и главни јавни тужилац руководе управом у јавном тужилаштву и да су одговорни за правилан и благовремен рад јавног тужилаштва. Врховни јавни тужилац и главни јавни тужилац одређују организацију и рад јавног тужилаштва, одлучују о правима по основу рада јавних тужилаца и о радним односима државних службеника и намештеника у јавном тужилаштву, отклањају неправилности у раду, старају се о самосталности, угледу и ефикасности рада јавног тужилаштва, старају се о непристрасној расподели предмета јавним тужиоцима и врше друге послове (члан 38).

Када је у питању план и програм рада јавног тужилаштва (члан 39), прописано је да Врховни јавни тужилац и главни јавни тужилац доносе план и програм рада јавног тужилаштва. План и програм рада садржи и одлуку о годишњем распореду послова у јавном тужилаштву, јавни тужилац може изјавити приговор на одлуку о годишњем распореду, односно на одлуку којом се мења годишњи распоред, Високом савету тужилаштва. Јавни тужилац може изјавити приговор против такве одлуке у року од три дана од дана саопштавања распореда на колегијуму јавног тужилаштва или упознавања са годишњим распоредом послова у јавном тужилаштву ако јавни тужилац из оправданих разлога није присуствовао колегијуму. Ако главни јавни тужилац не усвоји приговор дужан је да приговор, са образложењем за неприхватање приговора, достави Високом савету тужилаштва у року од три дана од дана пријема приговора, а недостављање приговора у прописаном року Високом савету тужилаштва представља дисциплински прекршај. Врховног јавног тужиоца и главног јавног тужиоца који је одсутан или спречен да руководи јавним тужилаштвом замењује јавни тужилац одређен годишњим распоредом послова (члан 40).

Чланом 41. Закона уређен је положај вршиоца функције Врховног јавног тужиоца и главног јавног тужиоца. Предвиђено је да ако Врховном јавном тужиоцу или главном јавном тужиоцу престане јавнотужилачка функција Врховног јавног тужиоца или главног јавног тужиоца, Високи савет тужилаштва поставља вршиоца функције Врховног јавног тужиоца и главног јавног тужиоца док Врховни јавни тужилац и главни јавни тужилац не ступи на јавнотужилачку функцију, а најдуже на једну годину. У овој ситуацији постоји и ограничење, а то је да исто лице не може бити поново постављено за вршиоца функције Врховног јавног тужиоца, односно главног јавног тужиоца у истом јавном тужилаштву.

У петом одељку ове главе Закона (чл. 42. до 49) ближе је уређена правосудна управа. Правосудну управу чине послови (члан 42) старања о извршавању закона и других прописа у вези са уређењем и радом јавног тужилаштва. Послови правосудне управе су подељени између Високог савета тужилаштва и министарства надлежног за правосуђе. Приликом обављања послова правосудне управе министарство надлежно за правосуђе не може задирати у самосталност носиоца јавнотужилачке функције и јавног тужилаштва, нити у обављање послова управе у јавном тужилаштву у надлежности главног јавног тужиоца.

Високи савет тужилаштва води лични лист носиоца јавнотужилачке функције (члан 43). Подаци о личности које садржи лични лист могу да се користе само у сврху примене овог закона и обрађују се у складу са законом којим се уређује заштита података о личности. Чланом 44. ближе је прописана садржина личног листа. Лични лист носиоца јавнотужилачке функције садржи: име, презиме, име родитеља, јединствени матични број грађана, место и датум рођења, податке о пребивалишту, завршеном правном факултету,

успеху на студијама, приправничкој пракси, правосудном испиту, кретању у служби, датуму навршења радног века, упућивању на рад у друго јавно тужилаштво, удаљењу са јавнотужилачке функције, дисциплинској мери, престанку јавнотужилачке функције, објављеним стручним и научним радовима, вредновању рада, учешћу у програмима стручног усавршавања, знању страних језика и другим посебним знањима, као и друге податке везане за његов рад и положај.

Акт о управи у јавном тужилаштву уређен је чланом 45. Закона. Актом о управи у јавном тужилаштву нарочито се уређују: унутрашње уређење и организација рада јавног тужилаштва; однос јавног тужилаштва према другим државним органима, грађанима и јавности; употреба обележја јавног тужилаштва, службеног језика и писма; обавештавање јавности о раду јавног тужилаштва; уједначено и благовремено поступање у предметима; праћење и проучавање јавнотужилачке и судске праксе; поступање по притужби и представци на рад носиоца јавнотужилачке функције и особља у јавном тужилаштву; заштита тајности података; вођење уписника, помоћних књига, именика и других евиденција; руковање предметима и стварима од вредности; вођење статистике; поступање са списима; приправничка пракса; поступање особља у јавном тужилаштву са странкама; друга питања од значаја за рад јавног тужилаштва. Акт о управи у јавном тужилаштву доноси министар надлежан за правосуђе, по прибављеном мишљењу Високог савета тужилаштва и Врховног јавног тужиоца. Акт о управи у јавном тужилаштву објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Надзор над применом акта о управи у јавном тужилаштву (члан 46. до 49) врше Високи савет тужилаштва и министарство надлежно за правосуђе. Лице које врши надзор мора да испуњава услове за избор јавног тужиоца у јавном тужилаштву чији рад надзире. Надзор се спроводи у складу са годишњим планом надзора који доноси Високи савет тужилаштва, односно министар надлежан за правосуђе до краја календарске године за наредну годину (редовни надзор), а ванредни надзор може се спровести на предлог Врховног јавног тужиоца, непосредно вишег главног јавног тужиоца, председника Високог савета тужилаштва или министра надлежног за правосуђе. Теренски надзор врши се непосредним увидом у јавнотужилачке предмете, уписнике, документацију, податке, услове и начин рада надзираног јавног тужилаштва.

Главни јавни тужилац надзираног јавног тужилаштва дужан је да омогући несметано спровођење надзора обезбеђивањем одговарајућег радног простора и техничких уређаја лицу које врши надзор, као и давање на увид јавнотужилачких предмета, уписника, аката, документације и података који су предмет надзора. Канцеларијски надзор врши се увидом у акте, податке и документацију коју је доставило надзирано јавно тужилаштво и увидом у систем за аутоматско вођење предмета, а лицу које врши теренски или канцеларијски надзор мора бити омогућен несметан увид у систем за аутоматско вођење предмета. После надзора сачињава се записник. Записник садржи чињенично стање утврђено вршењем надзора, мере које се предлажу ради отклањања уочених недостатака и неправилности и рокове за предузимање мера. Ако недостаци не буду отклоњени у остављеним роковима, орган који врши надзор поднеће дисциплинску пријаву против главног јавног тужиоца надзираног јавног тужилаштва.

Трећа глава Закона (чл. 50. до 79) уређује положај носилаца јавнотужилачке функције. Ова глава је подељена у шест одељака: 1. Основна права и обавезе; 2. Трајање јавнотужилачке функције; 3. Удаљење са јавнотужилачке функције; 4. Трајни премештај и

привремено упућивање; 5. Нespoјивост јавнотужилачке функције са другом функцијом, послом или приватним интересом; 6. Материјални положај.

Првим одељком ове главе Закона (чл. 50. до 60) уређена су основна права и обавезе носилаца јавнотужилачке функције. Носилац јавнотужилачке функције самосталан је у вршењу јавнотужилачке функције од извршне и законодавне власти, а јавнотужилачка функција врши се у јавном интересу ради обезбеђивања примене Устава и закона, при чему се мора обезбедити поштовање и заштита људских права и основних слобода. Носилац јавнотужилачке функције дужан је да очува поверење у своју самосталност у раду, као и да поступа и одлучује непристрасно, односно да очува поверење у непристраност у свом раду (чл. 50. и 51).

У циљу унапређења достојанства јавнотужилачке функције и угледа носилаца јавнотужилачке функције и јавног тужилаштва, носилац јавнотужилачке функције поступа у складу са Етичким кодексом. Њега доноси Високи савет тужилаштва, а о његовом поштовању се стара Етички одбор. Етички кодекс ближе уређује принципе законитости, самосталности, непристрасности, стручности, одговорности, посвећености и достојанствености. Такође, постоји обавеза и да су сви органи јавне власти и јавни функционери дужни да својим поступањем и понашањем одржавају поверење у самосталност и непристрасност носиоца јавнотужилачке функције и јавног тужилаштва (члан 52).

Рад јавног тужилаштва и носиоца јавнотужилачке функције је јаван, осим у случајевима прописаним законом (члан 53).

Забрана политичког деловања је обезбеђена тако што је одређено да носилац јавнотужилачке функције не може бити члан политичке странке, као и да је дужан да се уздржи од јавног изражавања политичких ставова и учествовања у јавним расправама политичког карактера, осим ако се ради о питањима која се тичу јавног тужилаштва, уставности и законитости, људских права и основних слобода. Такође је дужан да се уздржи од учествовања у политичким активностима политичких субјеката (члан 54). Прописивање дужности за носиоце јавнотужилачке функције да се уздржи од учествовања у политичким активностима политичких субјеката примерено је из разлога што се тиме чува политичка неутралност или интегритет јавног тужилаштва и избегава евентуални сукоб јавног и политичког интереса који би могао да настане. Ова одредба је на линији сличних решења која се односе на судије и у складу је са чланом 8. Устава, који уређује сукоб интереса у вршењу јавне функције

Носилац јавнотужилачке функције има право плату и пензију у складу са достојанством јавнотужилачке функције и одговорношћу носиоца јавнотужилачке функције, односно право на плату и пензију довољну да обезбеди његову самосталност и материјалну сигурност (члан 55), што је законска гаранција његовог материјалног положаја.

Носилац јавнотужилачке функције остварује права из радног односа у складу са прописима који уређују права из радног односа изабраног лица, осим у случајевима прописаним овим законом (члан 56).

Носилац јавнотужилачке функције, у складу са Уставом, има право на имунитет, тако што не може бити позван на одговорност за мишљење дато или одлуку донету у вези са вршењем јавнотужилачке функције, изузев ако учини кривично дело кршења закона од стране судије или јавног тужиоца. Носилац јавнотужилачке функције не може бити лишен

слободе ни у поступку покренутом због кривичног дела учињеног у вези са вршењем јавнотужилачке функције, без одобрења Високог савета тужилаштва (члан 57).

За штету коју носилац јавнотужилачке функције проузрокује незаконитим или неправилним радом одговара Република Србија. При томе, ако је утврђено да је штета проузрокована намерно, Република Србија може тражити од носиоца јавнотужилачке функције накнаду исплаћеног износа (члан 58).

Носилац јавнотужилачке функције, јавнотужилачки помоћник и јавнотужилачки приправник имају право да се удружују у струковна удружења ради заштите својих интереса и очувања самосталности у раду јавних тужилаштава, што подразумева и учешће у активностима струковних удружења у току радног времена, ако се тиме не ремети рад у јавном тужилаштву (члан 59). У овом члану је наглашено, као посебно право, право на струковно удруживање носилаца јавнотужилачке функције. То никако не значи да носиоци јавнотужилачке функције не могу бити чланови неких других удружења (спортских, културних и др.) будући да је то питање уређено системским законом – Законом о спречавању корупције, а на који се позива и овај Закон (члан 73).

Носилац јавнотужилачке функције има право и обавезу на стручно усавршавање, о трошку Републике Србије, на начин уређен посебним законом (члан 60).

У другом одељку ове главе Закона (чл. 60. до 63) уређено је трајање јавнотужилачке функције. Функција јавног тужиоца је стална и престаје само из разлога прописаних Уставом и овим законом. За разлику од јавних тужилаца, главни јавни тужилац се бира из реда главних јавних тужилаца или јавних тужилаца, односно међу лицима која испуњавају прописане услове за избор, на период од шест година и не може бити поново биран за главног јавног тужиоца у истом јавном тужилаштву. При томе, главни јавни тужилац коме јавнотужилачка функција главног јавног тужиоца престане на лични захтев или ако не буде изабран за главног јавног тужиоца у другом јавном тужилаштву, наставља да обавља јавнотужилачку функцију јавног тужиоца коју је обављао пре избора за главног јавног тужиоца. Одлуку о наставку обављања јавнотужилачке функције доноси Високи савет тужилаштва (чл. 60. до 62).

Чланом 63. Закона уређено је настављање јавнотужилачке функције у одређеним случајевима. Наиме, ако јавно тужилаштво буде укинута, главни јавни тужилац, односно јавни тужилац наставља да врши јавнотужилачку функцију као јавни тужилац у јавном тужилаштву које је преузело надлежност укинутаг јавног тужилаштва. Такође, ако је надлежност укинутаг јавног тужилаштва преузело више јавних тужилаштава, носилац јавнотужилачке функције наставља да врши јавнотужилачку функцију у јавним тужилаштвима која су преузела надлежност укинутаг јавног тужилаштва, и то на основу одлуке Високог савета тужилаштва. И овде је обезбеђено право на правно средство, што значи дан се против ове одлуке може се изјавити жалба Уставном суду, која искључује право на подношење уставне жалбе.

Удаљење са јавнотужилачке функције уређено је у трећем одељку ове главе Закона (чл. 64. до 67). Удаљење је обавезно ако је носиоцу јавнотужилачке функције одређен притвор, а факултативно ако је покренут поступак за утврђивање разлога за његово разрешење или кривични поступак за кривично дело због кога може бити разрешен. Одлуку о удаљењу носиоца јавнотужилачке функције доноси Високи савет тужилаштва, а против одлуке о удаљењу може се изјавити жалба Уставном суду, која искључује право на подношење уставне жалбе и не задржава извршење одлуке. Ако се одлучује о удаљењу Врховног јавног тужиоца, он се изузима од одлучивања. Удаљење са јавнотужилачке

функције траје до укидања притвора, правоснажног окончања поступка утврђивање разлога за разрешење носиоца јавнотужилачке функције или правоснажног окончања кривичног поступка, а Високи савет тужилаштва може укинути одлуку о удаљењу и пре окончања поступка за утврђивање разлога за разрешење.

Трајни премештај и привремено упућивање уређени су у четвртом одељку ове главе Закона (чл. 68. до 70). Јавни тужилац може бити трајно премештен у друго јавно тужилаштво истог степена, на основу одлуке Високог савета тужилаштва, али само уз своју писмену сагласност. Међутим, јавни тужилац може бити трајно премештен у друго јавно тужилаштво истог степена без своје сагласности ако у јавном тужилаштву буде смањен број јавних тужилаца, такође на основу одлуке Високог савета тужилаштва. У том случају, против одлуке Високог савета тужилаштва може се изјавити жалба Уставном суду која искључује право на подношење уставне жалбе (члан 68).

Јавни тужилац може из оправданих разлога и уз своју писмену сагласност, бити привремено упућен у друго јавно тужилаштво истог или непосредно нижег степена најдуже на три године, без могућности поновног упућивања у исто јавно тужилаштво. Решење о привременом упућивању доноси Врховни јавни тужилац и оно мора бити образложено (члан 69).

Ради обављања стручних послова, јавни тужилац може бити упућен и у Високи савет тужилаштва, министарство надлежно за правосуђе, Правосудну академију и међународну организацију у области правосуђа (члан 70). Упућивање може трајати најдуже три године, односно најдуже шест година у међународну организацију, без могућности поновног упућивања у исти орган, установу или међународну организацију. Решење о упућивању доноси Високи савет тужилаштва.

У петом одељку ове главе Закона (чл. 71. до 73) прописана је неспојивост јавнотужилачке функције. Носилац јавнотужилачке функције не може бити на функцији у другом органу Републике Србије, органу аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе или градске општине, ако законом није друкчије одређено, не може се бавити јавним или приватним плаћеним послом, нити пружати правне услуге или давати правне савете уз накнаду. Поред тога, са јавнотужилачком функцијом неспојиви су и друга функција, послао или приватни интерес који је супротан угледу и самосталности јавног тужилаштва. Међутим, носилац јавнотужилачке функције може, ван радног времена, да се без посебног одобрења бави уметничком, наставном и научном делатношћу, уз накнаду, а може, у току радног времена, да обавља наставну и научну делатност, ако је тако законом одређено. Поред тога, прописано је да јавни тужилац може у току радног времена, по одобрењу Врховног јавног тужиоца или главног јавног тужиоца, да учествује у раду стручног тела образованог у складу са посебним прописом, односно радне групе за израду закона или другог акта (члан 71).

Носилац јавнотужилачке функције је дужан да писмено обавести Високи савет тужилаштва о другој функцији, послу или приватном интересу за које постоји могућност да су неспојиви са јавнотужилачком функцијом. Овакво обавештење може да поднесе и свако друго лице. После тога, Високи савет тужилаштва покреће и води поступак одлучивања о неспојивости и обавештава носиоца јавнотужилачке функције о неспојивости (члан 72). Треба напоменути да носилац јавнотужилачке функције, поред одредаба овог закона, подлеже и свим другим обавезама закона који уређује спречавање корупције као јавни функционер (члан 73).

У шестом одељку ове главе Закона (чл. 74. до 79) уређен је материјални положај носилаца јавнотужилачке функције. Основна плата носилаца јавнотужилачке функције Основна плата одређује се множењем коефицијента за обрачун и исплату плата са основицом за обрачун и исплату плата, а основица за обрачун и исплату плате главног јавног тужиоца и јавног тужиоца једнака је основици за обрачун и исплату плате судије. Коефицијент за обрачун и исплату плате одређује се тако што се сваки јавни тужилац разврстава у једну од пет платних група, а свака платна група има одговарајући коефицијент. Основна плата главног јавног тужиоца, односно јавног тужиоца посебне надлежности, једнака је основној плати председника суда опште надлежности пред којим главни јавни тужилац поступа, односно плати председника вишег суда пред којим тај главни тужилац поступа (чл. 74. до 77).

У члану 78. Закона прописани су случајеви одређивања плате у случају трајног премештаја, привременог упућивања и упућивања и увећање основне плате. Основна плата јавног тужиоца који обавља јавнотужилачку функцију у јавном тужилаштву у коме је непопуњено више од 10% јавнотужилачких места увећава се од 10% до 50%, сразмерно броју непопуњених места, на основу одлуке Високог савета тужилаштва (с тим што се под непопуњеним јавнотужилачким местом сматра се и место јавног тужиоца који је привремено ослобођен вршења јавнотужилачке функције, односно коме мирује јавнотужилачка функција, због избора, именовања, привременог упућивања у друго јавно тужилаштво, односно упућивања у Високи савет тужилаштва, министарство надлежно за правосуђе, Правосудну академију или међународну организацију. Основна плата главног јавног тужиоца, односно јавног тужиоца који поступа у предметима кривичних дела са елементом организованог криминала и ратног злочина, може се увећати до 100%, на основу одлуке Високог савета тужилаштва.

Носиоца јавнотужилачке функције има право на накнаду плате за време одсуствовања са рада и на накнаду трошкова, као и право на накнаду за неискоришћени годишњи одмор, под истим условима и у истом обиму права као и други запослени у јавном тужилаштву (члан 79).

У четвртој глави закона (чл. 80. до 98) уређен је избор носилаца јавнотужилачке функције. Ова глава садржи следеће одељке: 1. Надлежност и услови за избор носилаца јавнотужилачке функције; 2. Поступак за избор главног јавног тужиоца и јавног тужиоца; 3. Поступак за предлагање и избор Врховног јавног тужиоца; 4. Заклетва и ступање на јавнотужилачку функцију.

Врховног јавног тужиоца бира Народна скупштина, на предлог Високог савета тужилаштва, на шест година, а главног јавног тужиоца бира Високи савет тужилаштва, на шест година. Јавног тужиоца бира Високи савет тужилаштва на сталну јавнотужилачку функцију у јавном тужилаштву (члан 80). Општи услови за избор предвиђено је да за носиоца јавнотужилачке функције може бити изабран држављанин Републике Србије који испуњава опште услове за рад у државном органу, који је завршио правни факултет, положио правосудни испит, који је стручан и достојан за вршење јавнотужилачке функције. Поред општих услова додатни услов је да кандидат има радно искуство у правној струци после положеног правосудног испита. Остали услови за избор су стручност, оспособљеност и достојност. Под стручношћу се подразумева поседовање теоријског и практичког знања потребног за обављање јавнотужилачке функције, а под оспособљености вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању јавнотужилачког предмета. Достојност подразумева моралне особине које носилац

јавнотужилачке функције треба да поседује и понашање у складу са тим особинама. Стручност и оспособљеност кандидата проверава се на испиту који организује Високи савет тужилаштва. Битна је и одредба да је приликом избора и предлагања кандидата за јавнотужилачку функцију забрањена дискриминација по било ком основу (чл. 81 до 85).

Посебно треба нагласити да је у поступку за за избор главног јавног тужиоца и јавног тужиоца обезбеђена јавност поступка, да је доступна целокупна документација која се прикупља у поступку за избор кандидатима који су поднели пријаву на јавни конкурс, као и да је прописано правно средство против одлуке о избору.

Поступак за избор главног јавног тужиоца и јавног тужиоца започиње објављивањем јавног конкурса за избор главног јавног тужиоца и јавног тужиоца. Јавни конкурс за избор главног јавног тужиоца објављује се најкасније три месеца пре истека јавнотужилачке функције главног јавног тужиоца и објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије”, средству јавног обавештавања које покрива територију Републике Србије, као и на интернет страници Врховног савета тужилаштва (члан 86)

Пријаве се подносе Високом савету тужилаштва у року од 15 дана од дана објављивања јавног конкурса у „Службеном гласнику Републике Србије”, а кандидат за главног јавног тужиоца, уз пријаву на јавни конкурс за избор, доставља и програм унапређења рада јавног тужилаштва за које се кандидује, који се објављује на интернет страници Високог савета тужилаштва, заједно са подацима из радне биографије кандидата. Неблаговремену, недозвољену и непотпуну пријаву комисија одбацује закључком. На закључак је дозвољен приговор Високом савету тужилаштва у року од три дана од дана достављања решења (члан 87).

Високи савет тужилаштва прибавља податке и мишљења о стручности, оспособљености у раду и достојности кандидата. Подаци и мишљења прибављају се од органа и организација у којима је кандидат радио у правној струци. Приликом избора кандидата из реда главног јавног тужиоца и јавног тужиоца могу се узети у обзир и друге активности од значаја за обављање јавнотужилачке функције. Пре избора кандидат има право увида у целокупну документацију и мишљења која су основ за одлуку о његовом избору (члан 88).

Пре доношења одлуке о избору Високи савет тужилаштва обавља разговор са пријављеним кандидатом који има за циљ да утврди вештину комуникације, спремност за обављање јавнотужилачке функције и професионални интегритет кандидата, а у поступку за избор главног јавног тужилоца и јавног тужиоца обезбеђује се јавност рада (чл. 89. и 90).

За избор главног јавног тужиоца и јавног тужиоца Високи савет тужилаштва саставља ранг листу кандидата на основу стручности, оспособљености и достојности кандидата. Високи савет тужилаштва доноси одлуку о избору на јавнотужилачку функцију главног јавног тужиоца и јавног тужиоца, која мора бити образложена. Против одлуке о избору на јавнотужилачку функцију главног јавног тужиоца и јавног тужиоца кандидат може изјавити жалбу Уставном суду у року од 15 дана од дана објављивања одлуке у „Службеном гласнику Републике Србије”, која искључује право на подношење уставне жалбе, а Уставни суд је дужан да одлуку по жалби донесе у року од 30 дана од дана истека рока за изјављивање жалбе Уставном суду. Уставни суд може да одбије жалбу суду као неосновану и потврди одлуку о избору на јавнотужилачку функцију главног јавног тужиоца и јавног тужиоца или усвоји жалбу и поништи одлуку о избору на јавнотужилачку функцију главног јавног тужиоца и јавног тужиоца (чл. 91. до 93).

Поступак за предлагање и избор Врховног јавног тужиоца (трећи одељак ове главе) уређен је у чл. 94. и 95. Закона. Кандидата за избор Врховног јавног тужиоца предлаже Високи савет тужилаштва на основу стручности, оспособљености и достојности кандидата, а према критеријумима и мерилима које прописује Високи савет тужилаштва. У поступку предлагања кандидата за избор Врховног јавног тужиоца Високи савет тужилаштва обавља разговор са кандидатима, уз учешће стручне и опште јавности. Високи савет тужилаштва предлаже Народној скупштини једног кандидата за избор Врховног јавног тужиоца. Предлог Високог савета тужилаштва мора бити образложен. Председник Народне скупштине сазива седницу за избор Врховног јавног тужиоца. Седница се сазива најраније 15 дана од пријема предлога за избор. Седница се мора одржати и окончати у року од 30 дана од дана сазивања седнице. Народна скупштина бира предложеног кандидата за Врховног јавног тужиоца, гласовима три петине свих народних посланика. Ако Народна скупштина не изабере предложеног кандидата у року од 30 дана од дана сазивања седнице, Врховног јавног тужиоца бира, између свих кандидата који испуњавају услове за избор, комисија коју чине председник Народне скупштине, председник Уставног суда, председник Врховног суда, Врховни јавни тужилац и Заштитник грађана, већином гласова.

У чл. 96. до 98. Закона (четврти одељак ове главе) прописано је да пре ступања на јавнотужилачку функцију носилац јавнотужилачке функције полаже заклетву, да Врховни јавни тужилац полаже заклетву пред Народном скупштином, а главни јавни тужилац и јавни тужилац полаже заклетву пред Високим саветом тужилаштва. Носилац јавнотужилачке функције ступа на јавнотужилачку функцију на свечаној седници колегијума јавног тужилаштва за које је изабран. Ако без оправданог разлога не ступи на јавнотужилачку функцију у року од 30 дана сматра се да није изабран.

У петој глави Закона (чл. 99. до 108) уређен је престанак јавнотужилачке функције

У одељку 1. наведени су разлози за престанак јавнотужилачке функције и то су: ако то носилац јавнотужилачке функције сам затражи, ако му престане држављанство Републике Србије, ако трајно изгуби радну способност за вршење јавнотужилачке функције или ако буде разрешен. Поред тога, јавном тужиоцу функција престаје кад наврши радни век, а главном јавном тужиоцу функција главног јавног тужиоца престаје ако буде укинута јавно тужилаштво којим руководи.

Престанак јавнотужилачке функције на лични захтев се дешава кад носилац јавнотужилачке функције поднеси писмени захтев за престанак јавнотужилачке функције. Ако о захтеву за престанак јавнотужилачке функције не буде одлучено у року од 30 дана од дана подношења захтева, сматра се да је јавнотужилачка функција престала истеком рока од 30 дана од дана подношења захтева (члан 100).

Јавном тужиоцу престаје јавнотужилачка функција кад наврши радни век (члан 101), по сили закона. Радни век јавног тужиоца навршава се кад јавни тужилац наврши 65 година живота, изузев јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва који може обављати јавнотужилачку функцију до навршења 67 година живота. Такође, носиоцу јавнотужилачке функције престаје јавнотужилачка функција ако се на основу мишљења стручне комисије надлежног органа утврди да је због здравственог стања трајно изгубио радну способност за вршење јавнотужилачке функције (члан 102).

У одељку 2. ове главе Закона - разрешење, као разлози за разрешење су наведени: ако је носилац јавнотужилачке функције правноснажно осуђен за кривично дело на казну затвора од најмање шест месеци или ако је у поступку за утврђивање разлога за његово разрешење утврђено да је учинио тежак дисциплински прекршај који, према оцени Високог

савета тужилаштва, озбиљно штети угледу јавнотужилачке функције и поверењу јавности у јавно тужилаштво. Високи савет тужилаштва покреће и води по службеној дужности поступак за утврђивање разлога за разрешење носиоца јавнотужилачке функције због правноснажне осуде за кривично дело на казну затвора од најмање шест месеци (члан 104).

Када је у питању поступак за утврђивање разлога за разрешење носиоца јавнотужилачке функције због учињеног тешког дисциплинског прекршаја (члан 105), Високи савет тужилаштва утврђује чињенице о томе да ли је тежак дисциплински прекршај носиоца јавнотужилачке функције који је утврђен правноснажном одлуком такав да озбиљно штети угледу јавнотужилачке функције или поверењу јавности у јавно тужилаштво. Високи савет тужилаштва дужан је да спроведе поступак и донесе одлуку у року од 90 дана од дана од дана покретања поступка за утврђивање разлога за разрешење носиоца јавнотужилачке функције.

У наведеном поступку носилац јавнотужилачке функције има право да одмах буде обавештен о разлозима за покретање поступка, да се упозна с предметом, пратећом документацијом и током поступка и да сам или преко пуномоћника пружи објашњења и доказе за своје наводе, као и да своје наводе усмено изложи пред Високим саветом тужилаштва (члан 106). Овај поступак је хитан, води се уз сва јемства правичног суђења, без присуства јавности, осим ако носилац јавнотужилачке функције у односу на кога се поступак води захтева да поступак буде јаван.

Одлуку о престанку јавнотужилачке функције Врховног јавног тужиоца (одељак 3. ове главе Закона) доноси Народна скупштина, на предлог Високог савета тужилаштва, после спроведеног поступка у којем утврђује разлог за престанак јавнотужилачке функције Врховног јавног тужиоца, а одлуку о престанку јавнотужилачке функције главног јавног тужиоца и јавног тужиоца доноси Високи савет тужилаштва. Ове поступке покреће и води Високи савет тужилаштва по службеној дужности (члан 107).

Против одлуке Народне скупштине, односно Високог савета тужилаштва о престанку јавнотужилачке функције, Врховни јавни тужилац, главни јавни тужилац односно јавни тужилац може изјавити жалбу Уставном суду, у року од 30 дана од дана достављања одлуке, која искључује право на подношење уставне жалбе (члан 108). Уставни суд својом одлуком може одбити жалбу Уставном суду или усвојити жалбу Уставном суду и поништити одлуку о престанку јавнотужилачке функције

У Глави VI. Закона (чл. 109. до 112) уређено је вредновање рада главног јавног тужиоца и јавног тужиоца. Вредновање рада главног јавног тужиоца и јавног тужиоца представља основ за избор и обавезну обуку. Вредновање рада главног јавног тужиоца и јавног тужиоца врши се на основу следећих критеријума: стручно знање и способност његове примене; способност аналитичког мишљења и решавања правних питања; способност за доношење одлука у примереним роковима; вештина расправљања и саслушавања; способност усменог и писменог изражавања и аргументовања; способност организовања и руковођења јавнотужилачког посла; преузимање додатних послова и задужења. Рад главног јавног тужиоца и јавног тужиоца редовно се вреднује једном у три године, а изузетно, на основу одлуке Високог савета тужилаштва, рад главног јавног тужиоца и јавног тужиоца може се вредновати и ванредно. Вредновање рада се изражава оценом, које могу бити: „изузетно успешно обавља јавнотужилачку функцију”, „успешно обавља јавнотужилачку функцију”, „задовољавајуће обавља јавнотужилачку функцију” и „незадовољавајуће обавља јавнотужилачку функцију”. Главном јавном тужиоцу и јавном тужиоцу дато је право приговора против одлуке о вредновању рада Високом савету

тужилаштва. Вредновање рада главног јавног тужиоца и јавног тужиоца врши комисија коју именује Високи савет тужилаштва. Комисија је састављена од три члана, у којој јавни тужиоци вишег степена вреднују рад главног јавног тужиоца и јавног тужиоца нижег степена

Значајне новине везане су и за Главу VII. Закона - Дисциплинска одговорност и дисциплински поступак (чл. 113. до 124).

Чланом 113. прописана је сврха дисциплинске одговорности. Сврха дисциплинске одговорности је да се носилац јавнотужилачке функције упозори или санкционише, без угрожавања његове самосталности, због непримереног понашања или пропуста у раду који угрожава ауторитет и непристрасност јавног тужилаштва, а у циљу одржавања поверења јавности у јавно тужилаштво.

У члану 114. Закона одређено је да је дисциплински прекршај несавесно вршење јавнотужилачке функције или понашање недостојно носиоца јавнотужилачке функције, које је прописано овим законом. Несавесно вршење јавнотужилачке функције је поступање које је супротно прописаним обавезама и забранама у вршењу функције или у вези са вршењем функције, а понашање недостојно јавнотужилачке функције је понашање носиоца јавнотужилачке функције у вршењу функције и изван вршења функције којим се нарушава углед јавног тужилаштва и поверење грађана у јавно тужилаштво.

У члану 115. Закона је прописано 23 дисциплинских прекршаја. То су: неоправдано неизрађивање јавнотужилачке одлуке у прописаном року; неоправдано неподношење редовног или ванредног правног средства у прописаном року; учестало пропуштање или кашњење на заказани претрес, расправу и другу процесну радњу у предметима који су му додељени у рад; пропуштање да тражи изузеће у предмету ако за то постоје законски разлози; неоправдано одбијање вршења посла или задатка који је поверен носиоцу јавнотужилачке функције; неосновано неизвршавање обавезног упутства главног јавног тужиоца за рад и поступање у поједином предмету; неизвршавање општег обавезног упутства Врховног јавног тужиоца; очигледно кршење обавезе правилног поступања према судији у поступку, странци, њеном правном заступнику, сведоку, особљу или колеги; упуштање у непримерене односе са странком или њеним правним заступником у поступку који се води; давање непотпуних или нетачних података од значаја за рад Високог савета тужилаштва у поступку избора или престанка јавнотужилачке функције, утврђивања дисциплинске одговорности и другим питањима из његове надлежности; кршење начела непристрасности и угрожавање поверења грађана у јавно тужилаштво; обављање друге функције, посла или приватног интереса који су законом одређени као неспојиви са јавнотужилачком функцијом; прихватање поклона супротно прописима који уређују сукоб интереса; неоправдано и учестало непоштовање радног времена; у знатној мери кршење одредбе Етичког кодекса, које је утврђено одлуком Етичког одбора; неоправдано непохађање обавезног програма обуке; коришћење хијерархијских овлашћења на начин супротан закону; неоправдано непоступање по годишњем распореду послова у јавном тужилаштву или измени одлуке о годишњем распореду послова у јавном тужилаштву; неовлашћено саопштавање медијима информације о текућим или планираним доказним радњама и истрагама; непоступање по одлуци Високог савета тужилаштва о упућивању на обавезан здравствени преглед; неоправдано непоступање по мерама донетим у поступку надзора; недостављање или неблаговремено достављање приговора против обавезног упутства за рад и поступање у поједином предмету, приговора против решења о

супституцији или приговора против решења о деволуцији комисији која одлучује о приговору; недостављање или неблаговремено достављање приговора против одлуке о годишњем распореду послова у јавном тужилаштву или одлуке о измени одлуке о годишњем распореду послова у јавном тужилаштву. Истовремено, направљена је подела на теже и лакше дисциплинске прекршаје.

Тежак дисциплински прекршај постоји ако је услед извршења дисциплинског прекршаја тачно прописаних дошло до озбиљног поремећаја у раду јавног тужилаштва или нарушавања угледа и поверења јавности у јавно тужилаштво, а нарочито застаревања кривичног гоњења, као и у случају поновљеног дисциплинског прекршаја. Под поновљеним дисциплинским прекршајем сматра се два пута правоснажно утврђена одговорност носиоца јавнотужилачке функције за дисциплински прекршај, ако између правоснажних одлука није протекло више од три године.

У истом члану Закона значајне су и одредбе да се другим законом не може прописати дисциплински прекршај носиоца јавнотужилачке функције, као и да носилац јавнотужилачке функције није одговоран за дисциплински прекршај који је учињен услед недовољног броја јавних тужилаца у јавном тужилаштву, повећаног прилива предмета у јавном тужилаштву, недовољног броја особља у јавном тужилаштву, незадовољавајућих просторних и техничких услова за рад или других разлога који онемогућавају ефикасно поступање носиоца јавнотужилачке функције.

Дисциплинска санкција изриче се сразмерно тежини учињеног дисциплинског прекршаја. Закон предвиђа следеће дисциплинске санкције: опомена, умањење плате до 50% до једне године и забрана избора у друго јавно тужилаштво у трајању до три године (члан 116).

Чланом 117. Закона прописано је покретање поступка за утврђивање разлога за разрешење носиоца јавнотужилачке функције. Наиме, ако је у дисциплинском поступку правоснажном одлуком утврђено да је носилац јавнотужилачке функције учинио тежак дисциплински прекршај, Високи савет тужилаштва, односно Дисциплинска комисија може покренути поступак за утврђивање разлога за разрешење носиоца јавнотужилачке функције. У том поступку; Високи савет тужилаштва оцењује да ли учињени дисциплински прекршај озбиљно штети угледу јавнотужилачке функције или поверењу јавности у јавно тужилаштво.

Дисциплински органи за вођење дисциплинског поступка су: Дисциплински тужилац и његови заменици и Дисциплинска комисија, које образује Високи савет тужилаштва. Чланове дисциплинских органа именује Високи савет тужилаштва из реда главних јавних тужилаца и јавних тужилаца на период од пет година без могућности поновног именовања (члан 118).

Када је у питању подношење дисциплинске пријаве, предвиђено је да свако лице може поднети дисциплинску пријаву против носиоца јавнотужилачке функције Дисциплинском тужиоцу, а да предлог за вођење дисциплинског поступка, Дисциплински тужилац подноси на основу дисциплинске пријаве или по службеној дужности. Дисциплински поступак води дисциплинска комисија на предлог дисциплинског тужиоца, а предлог за вођење дисциплинског поступка, дисциплински тужилац подноси на основу дисциплинске пријаве. Дисциплински поступак је хитан, води се уз сва јемства правичног суђења, без присуства јавности, осим ако носилац јавнотужилачке функције у односу на кога се води поступак захтева да буде јаван. Вођење дисциплинског поступка застарева истеком три године од дана када је дисциплински прекршај учињен (члан 119).

Дисциплински тужилац може да одлучи на следећи начин: може да одбаци дисциплинску пријаву као неосновану или да је прихвати и поднесе предлог за вођење дисциплинског поступка (члан 120). У дисциплинском поступку носилац јавнотужилачке функције има право да одмах буде обавештен о предлогу дисциплинског тужиоца, да се упозна са предметом и доказима и да сам или преко пуномоћника пружи објашњења и доказе за своје наводе, као и да своје наводе усмено изложи пред дисциплинском комисијом (члан 121).

У члану 122. Закона прописано је да дисциплинска комисија може да одлучи на следећи начин: може да одбије предлог дисциплинског тужиоца или може да усвоји предлог и изрекне дисциплинску санкцију. При томе, одлука дисциплинске комисије о предлогу Дисциплинског тужиоца мора бити образложена. Против одлуке дисциплинске комисије предвиђено је и правно средство, што значи да дисциплински тужилац и носилац јавнотужилачке функције против кога се води дисциплински поступак, могу изјавити жалбу Високом савету тужилаштва, и то у року од осам дана од дана пријема одлуке.

Чланом 123. Закона предвиђено је да Високи савет тужилаштва, одлучујући по жалби, може жалбу да одбаци као неблаговремену и недозвољену, да потврди првостепену одлуку дисциплинске комисије или да одлуку преиначи. Треба нагласити да министар надлежан за правосуђе не може да гласа у поступку по жалби, као и да се Врховни јавни тужилац изузима из одлучивања ако се у дисциплинском поступку одлучује о његовој одговорности. Високи савет тужилаштва је дужан да о жалби одлучи у року од 30 дана од дана достављања жалбе, а његова одлука мора бити образложена. Ова одлука је коначна и против ње се може покренути управни спор. Правоснажна одлука којом је изречена дисциплинска санкција уписује се у лични лист главног јавног тужиоца, односно јавног тужиоца, а брише се из личног листа по протеклу три године од дана правоснажности одлуке.

У члану 124. Закона предвиђена је обавеза Високог савета тужилаштва да води евиденцију о дисциплинским поступцима против носилаца јавнотужилачке функције и прописана њена садржина.

Главом VIII. Закона – Колегијум јавног тужилаштва (чл. 125. до 129) предвиђен је састав колегијума јавног тужилаштва, његово сазивање и начин рада. Колегијум јавног тужилаштва сачињавају главни јавни тужилац и јавни тужиоци тог јавног тужилаштва, њега сазива и њиме руководи главни јавни тужилац или јавни тужиоца кога он одреди, при чему је дужан да сазове колегијум јавног тужилаштва на захтев најмање трећине јавних тужилаца. Колегијум јавног тужилаштва одлучује ако је присутно најмање две трећине јавних тужилаца, а одлука је пуноважна ако за њу гласа већина присутних чланова.

Колегијум јавног тужилаштва: даје мишљење Високом савету тужилаштва о кандидату за главног јавног тужиоца и јавног тужиоца у свом или непосредно нижем јавном тужилаштву; даје мишљење о предлогу извештаја о раду јавног тужилаштва за претходну годину; даје мишљење о предлогу плана и програма рада јавног тужилаштва за наредну годину; разматра извештај о извршеном надзору над радом јавног тужилаштва; разматра питања од значаја за стручно усавршавање и организацију јавног тужилаштва; врши и друге послове у складу са актом о управи у јавном тужилаштву, а колегијум Врховног јавног тужилаштва, поред ових надлежности, даје и мишљење о нацртима закона или других прописа од значаја за рад јавног тужилаштва или обављање јавнотужилачке функције; даје мишљење Високом савету тужилаштва у поступку решавања захтева за изузеће Врховног јавног тужиоца и обавља и друге послове.

Ради разматрања питања од значаја за рад јавног тужилаштва, Врховни јавни тужилац може сазвати проширени колегијум Врховног јавног тужилаштва, који чине Врховни јавни тужилац, јавни тужиоци Врховног јавног тужилаштва, апелациони главни јавни тужиоци, главни јавни тужиоци посебне надлежности и виши главни јавни тужиоци.

Глава IX. Закона уређује питање особља у јавном тужилаштву (чл. 130. до 140).

Особље у јавном тужилаштву чине јавнотужилачки помоћник, јавнотужилачки приправник, државни службеник и намештеник запослен на административним, техничким, рачуноводственим, информационим и другим пратећим пословима значајним за јавно тужилаштво (члан 130). Врховно јавно тужилаштво има секретара који помаже Врховном јавном тужиоцу у вршењу послова управе у јавном тужилаштву. За секретара у Врховног јавном тужилаштву може бити постављено лице које испуњава услове за избор за апелационог главног јавног тужиоца. Јавно тужилаштво може имати секретара који помаже главном јавном тужиоцу у вршењу послова управе у јавном тужилаштву (члан 131).

У чл. 132. до 134. Закони уређени су послови тужилачког помоћника, њихова знања и вредновање рада. Јавнотужилачки помоћник помаже главном јавном тужиоцу и јавном тужиоцу, израђује нацрте аката, прима на записник пријаве, поднеске и изјаве грађана и самостално или под надзором. Рад јавнотужилачког помоћника надзире главни јавни тужилац или јавни тужилац кога он одреди. Јавнотужилачки помоћник стиче следећа звања: јавнотужилачки сарадник, виши јавнотужилачки сарадник, саветник или виши саветник. Звање јавнотужилачког сарадника може стећи лице које има положени правосудни испит, а звање вишег јавнотужилачког сарадника лице које после положеног правосудног испита има најмање две године радног искуства у правној струци. Звање саветника може стећи лице које испуњава услове за вишег главног јавног тужиоца. Звање саветника постоји у Врховном јавном тужилаштву, јавном тужилаштву посебне надлежности и апелационом јавном тужилаштву. У Врховном јавном тужилаштву постоји и звање вишег саветника, које се стиче одлуком колегијума Врховног јавног тужилаштва, а може га стећи лице које има звање саветника. Рад јавнотужилачког помоћника вреднује главни јавни тужилац, по прибављеном мишљењу јавног тужиоца с којим јавнотужилачки помоћник ради

Као јавнотужилачки приправник (чл. 135. и 136) прима се лице које је завршило правни факултет и испуњава опште услове за рад у државним органима, при чему се може примити у основно и више јавно тужилаштво. Број јавнотужилачких приправника одређује се посебно за свако јавно тужилаштво. Јавнотужилачки приправник прима се у радни однос на три године, а јавнотужилачки приправник који је на првосудном испиту оцењен оценом „положио са одликом” прима се у радни однос на неодређено време у звању јавнотужилачког сарадника.

Волонтер је лице које је дипломирани правник и може бити примљен на обуку у јавно тужилаштво, без заснивања радног односа, ради стицања радног искуства и услова за полагање правосудног испита (члан 137).

Јавнотужилачког приправника и јавнотужилачког помоћника се обучавају. Програм обуке утврђује Високи савет тужилаштва, а јавнотужилачки приправник и јавнотужилачки помоћник може одређено време бити упућен на обуку у друго јавно тужилаштво, државни орган или орган јединице локалне самоуправе (члан 138).

Јавно тужилаштво води лични лист за особље запослено у јавном тужилаштву, прописана је његова садржина, а особље у јавном тужилаштву је дужно да савесно и непристрасно врши своје послове и чува углед јавног тужилаштва (члан 139. и 140).

Глава X. Закона уређује (чл. 141. до 143) средства за рад јавних тужилаштава. Средства за рад јавног тужилаштва обезбеђују се у буџету Републике Србије. Ова средства треба да обимом и приливом одржавају самосталност и редован рад јавног тужилаштва. Обим и структуру буџетских средстава за рад јавног тужилаштва предлажу Високи савет тужилаштва и министарство надлежно за правосуђе.

Високи савет тужилаштва предлаже обим и структуру буџетских средстава неопходних за текуће расходе јавног тужилаштва, осим расхода за особље у јавном тужилаштву и врши расподелу ових средстава јавним тужилаштвима.

Министарство надлежно за правосуђе предлаже обим и структуру буџетских средстава неопходних за текуће расходе за особље у јавном тужилаштву, одржавање опреме и објеката јавних тужилаштава, расходе за инвестициона и капитална улагања за јавна тужилаштва, уређење и развој правосудног информационог система и врши расподелу ових средстава.

Надзор над трошењем буџетских средстава одређених за рад јавног тужилаштва спроводе Високи савет тужилаштва и министарство надлежно за правосуђе, у оквиру својих буџетских надлежности, као и министарство надлежно за финансије у складу са законом (члан 143).

Глава XI. Закона (члан 144. до 154) представљају прелазне и завршне одредбе закона. Члан 144. предвиђа наставак вршења јавнотужилачке функције заменика јавног тужиоца изабраног на сталну јавнотужилачку функцију, односно да заменик јавног тужиоца изабран на сталну јавнотужилачку функцију пре дана конституисања Високог савета тужилаштва, наставља од дана конституисања Високог савета тужилаштва да врши функцију као јавни тужилац у јавном тужилаштву у којем је изабран.

Члан 145. Закона предвиђа наставак вршења јавнотужилачке функције заменика јавног тужиоца изабраног први пут, односно да заменик јавног тужиоца изабран први пут од стране Народне скупштине од дана ступања на снагу Уставног закона за спровођење Акта о промени Устава Републике Србије до дана конституисања Високог савета тужилаштва наставља, од дана доношења одлуке Високог савета тужилаштва којом се констатује да његова јавнотужилачка функција постаје стална, да врши јавнотужилачку функцију као јавни тужилац у јавном тужилаштву у којем је изабран.

Наставак вршења јавнотужилачке функције јавних тужилаца уређује члан 146. Закона. Предвиђено је да јавни тужилац који је изабран на јавнотужилачку функцију пре дана конституисања Високог савета тужилаштва наставља, од дана конституисања Високог савета тужилаштва, да врши јавнотужилачку функцију као главни јавни тужилац до истека мандата на који је изабран. Наставак рада предвиђен је и за тужиоце посебне надлежности.

Наставак вршења јавнотужилачке функције Републичког јавног тужиоца, наставак рада јавних тужилаштава и наставак рада Републичког јавног тужилаштва и тужилаштава посебне надлежности, у складу са Уставним законом за спровођење Акта о промени Устава Републике Србије, прописан је у чл. 147. до 149. Закона.

Поступци започети по одредбама садашњег Закона о јавном тужилаштву окончаће се по одредбама овог закона, с тим да решења о упућивању заменика јавног тужиоца донето пре дана конституисања Високог савета тужилаштва важи до истека времена упућивања, односно да решење о постављењу вршиоца функције јавног тужиоца донето пре дана конституисања Високог савета тужилаштва важи до истека времена постављења (члан 150).

Подзаконски акти прописани овим законом доносе се у року од једне године од дана конституисања Високог савета тужилаштва, с тим да се подзаконски акти донети у складу са важећим Законом о јавном тужилаштву примењују до доношења тих аката, под условом да нису у супротности са овим законом (члан 151).

Члан 152. Закона орочава важење одредаба о особљу у јавном тужилаштву. Наиме, предвиђено је да одредбе овог закона којим се уређује положај особља у јавном тужилаштву важе до ступања на снагу посебног закона који уређује положај особља у јавном тужилаштву. Доношење посебног закона о особљу у правосудним органима је и обавеза предвиђена Стратегијом људских ресурса у правосудју за период 2023. до 2026. године („Службени гласник РС”, број 133/21).

Члан 153. уређује престанак важења ранијег закона, а члан 154. представља завршну одредбу, односно одредбу о ступању закона на снагу.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити финансијска средства у буџету Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА СТУПАЊЕ НА СНАГУ ЗАКОНА ПРЕ ОСМОГ ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ”

Потребно је да овај закон ступи на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, ради испуњења обавеза и поступања у роковима који су прописани Уставним законом за спровођење Акта о промени Устава Републике Србије.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Овлашћени предлагач прописа: Влада

Обрађивач: Министарство правде

2. Назив прописа

Предлог закона о јавном тужилаштву

Draft law on public prosecution

3. Усклађеност прописа са одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум),:

а) Одредба Споразума која се односе на нормативну садржину прописа,

Наслов VII. – ПРАВОСУЂЕ, СЛОБОДЕ И БЕЗБЕДНОСТ, у оквиру којег је члан 80 - Јачање институција и владавине права

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,

Одредбама Споразума није дат посебан рок за усклађивање, већ се усклађивање врши у складу са општим роком у складу са чланом 72. Споразума.

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума,

У потпуности испуњава.

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,

д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније, у оквиру Поглавља 23: „Правосуђе и основна права” - 3.23.3. – Основна права предвиђен је читан низ планираних кадровских и техничких мера које је неопходно предузети ради даљег институционалног јачања јавног тужилаштва, односно Државног већа тужилаца.

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.

- /

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност треба образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе Директиве).

- Не постоје прописи Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност.

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

- /

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

- Да, на енглески језик

8. Сарадња са Европском Унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености.

У поступку припреме Нацрта закона о јавном тужилаштву остварена је сарадња са Европском комисијом за демократију путем права (Венецијанском комисијом). Нацрт закона о јавном тужилаштву је послат на мишљење Венецијанској комисији 12. септембра 2022. године. У припреми мишљења учествовала је експерт Савета Европе Мирјана Висентин. Одржавно је више консултативних састанака са експертима Венецијанске комисије и са представницима Секретаријата Венецијанске комисије. Пленарна седница Венецијанске комисије одржана је од 15. до 17. децембра 2022. године, на којој су прихваћени сугестије и предлози експерата Венецијанске комисије у вези са одредбама Нацрта закона о јавном тужилаштву.